

VĚSTNÍK

ÚŘADU PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

2008

Částka 50

13. listopad 2008

Cena 150 Kč

OBSAH

Úvod	2922
I. Registrace	
Přehled zrušených registrací za období od 2. 6. 2008 do 31. 10. 2008	2923
II. Stanoviska Úřadu	
Stanovisko č. 2/2008: Souhlas se zpracováním osobních údajů	2924
III. Sdělení Úřadu	
a) Úřad pro ochranu osobních údajů k problémům z praxe – č. 3/2008: K problematice provozu webových kamer přenášejících obraz na veřejně přístupné webové stránky z hlediska zákona o ochraně osobních údajů	2927
b) Z rozhodovací činnosti Úřadu:	
1. K postupu Policie České republiky při odhalování přestupků	2928
2. K povinnosti mlčenlivosti zdravotnických pracovníků	2929
3. Ke zveřejňování osobních údajů žáků na internetu	2929
4. Ke zpracování osobních údajů obcí	2929
5. Ke zpracování osobních údajů uchazečů o zaměstnání	2930
6. Ke zpracování osobních údajů bytovým družstvem	2930
7. Ke zpracování osobních údajů bývalých zaměstnanců	2930
8. K předávání osobních údajů bankou exekutorovi	2931
9. K zabezpečení osobních údajů zpracovávaných výpočetní technikou	2932
10. Ke zpracování osobních údajů při informování o činnosti obce	2932
11. Ke shromažďování osobních údajů při uzavírání smlouvy	2933
12. Ke zpřístupňování osobních údajů povinných exekutorem	2934
13. Ke zpracování rodného čísla exekutorem	2934
c) Informace o zprovoznění elektronického informačního bulletinu na webových stránkách Úřadu	2935
d) Stanovisko 9/2007 Pracovní skupiny pro ochranu dat podle článku 29 směrnice 95/46/ES k úrovni ochrany osobních údajů na Faerských ostrovech (WP 142, 02107/07/CS) Překlad pořízený Evropskou komisí, přetisk v původní podobě	2936
e) Stanovisko 1/2008 Pracovní skupiny pro ochranu dat podle článku 29 směrnice 95/46/ES k otázkám ochrany údajů v souvislosti s vyhledávači (WP 148, 00737/CS) Překlad pořízený Evropskou komisí, přetisk v původní podobě	2949

ÚVOD

Padesátá částka Věstníku Úřadu pro ochranu osobních údajů obsahuje přehled zrušených registrací v období od 2. 6. 2008 do 31. 10. 2008.

V rubrice Stanoviska Úřadu je publikováno nové stanovisko „Souhlas se zpracováním osobních údajů“, jehož cílem je blíže objasnit principy udělování souhlasu se zpracováním osobních údajů. Zpracováním osobních údajů dochází k zásahu do soukromí jejich nositele. Stanovisko objasňuje pojem „souhlas“ se zpracováním osobních údajů a vysvětluje, co musí souhlas splňovat, aby byl platný a byl v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Rubriku Sdělení Úřadu otevírá dokument Úřad pro ochranu osobních údajů k problémům z praxe nazvaný „K problematice provozu webových kamer přenášejících obraz na veřejně přístupné webové stránky z hlediska zákona o ochraně osobních údajů“. Úřad pro ochranu osobních údajů se v rámci své činnosti stále častěji setkává s problematikou využívání webových kamer. Tyto kamery jejich provozovatelé umísťují na nejrůznější místa; na náměstí obcí, do prostor koupališť a bazénů i jiných sportovních areálů, do kostelů, restaurací, škol, ale i do soukromých obydlí. S ohledem na stále rostoucí oblibu používání webových kamer ze strany soukromých i veřejných subjektů považuje Úřad za vhodné se k tomuto tématu vyjádřit z pohledu zákona o ochraně osobních údajů.

V rubrice Sdělení Úřadu je začleněn oddíl Z rozhodovací činnosti Úřadu. Přináší přehled rozhodnutí, k nimž Úřad dospěl na základě řešení případů porušení zákona o ochraně osobních údajů, nebo podezření z porušení tohoto zákona.

Součástí Sdělení je také informace o zprovoznění elektronického informačního bulletinu na webových stránkách Úřadu v rubrice „Ochrana osobních údajů v zahraničí“. Rubrika bude od prosince 2008 přinášet na webových stránkách Úřadu www.uoou.cz stručné anotace, zprávy a zajímavosti o celosvětovém dění v oblasti ochrany osobních údajů a soukromí. Smyslem této nové služby pro veřejnost je pravidelné a aktuální předávání informací o tom, jakým způsobem se rozvíjí ochrana osobních údajů v zahraničí.

Rubriku Sdělení Úřadu uzavírají dokumenty Pracovní skupiny pro ochranu dat podle článku 29 (WP 29) směrnice 95/46/ES. Jsou jimi Stanovisko 9/2007 k úrovni ochrany osobních údajů na Faerských ostrovech a Stanovisko 1/2008 k otázkám ochrany údajů v souvislosti s vyhledávači. Úřad přejímá oficiální překlady právně nezávazných dokumentů WP 29 v jejich původní podobě.

Přehled zrušených registrací

Číslo registrace	Subjekt	Datum zrušení
00000109/021	DOPRAVNÍ PODNIK HL.M. PRAHY, AKCIOVÁ SPOLEČNOST	21.06.2008
00000109/022	DOPRAVNÍ PODNIK HL.M. PRAHY, AKCIOVÁ SPOLEČNOST	21.06.2008
00000109/024	DOPRAVNÍ PODNIK HL.M. PRAHY, AKCIOVÁ SPOLEČNOST	21.06.2008
00000109/037	DOPRAVNÍ PODNIK HL.M. PRAHY, AKCIOVÁ SPOLEČNOST	21.06.2008
00000109/039	DOPRAVNÍ PODNIK HL.M. PRAHY, AKCIOVÁ SPOLEČNOST	21.06.2008
00000717/002	MINISTERSTVO OBRANY	05.08.2008
00000717/004	MINISTERSTVO OBRANY	05.08.2008
00000717/011	MINISTERSTVO OBRANY	05.08.2008
00000717/012	MINISTERSTVO OBRANY	05.08.2008
00001213/001	INTERHOTEL VORONĚŽ A.S.	27.06.2008
00001213/002	INTERHOTEL VORONĚŽ A.S.	27.06.2008
00003644/001	FOTOSTAR S.R.O.	16.09.2008
00004297/001	OBLASTNÍ CHARITA KROMĚŘÍŽ	19.06.2008
00004840/007	PIVOVARY STAROPRAMEN A.S.	19.08.2008
00007765/001	NOVÁ HUŤ- VÁLCOVNA ZA STUDENA, SPOL. S R.O.	09.10.2008
00013859/001	MĚSTSKÁ KNIHOVNA BOHUMÍN, PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE	13.09.2008
00015892/001	ÚSTAV ZEMĚDĚLSKÝCH A POTRAVINÁŘSKÝCH INFORMACÍ	02.07.2008
00016023/001	JALŮVKA TAMBOR RADEK	03.08.2008
00016396/003	IBM GLOBAL SERVICES DELIVERY CENTER CZECH REPUBLIC, S.R.O.	24.06.2008
00017587/001	HUDEČEK JINDŘICH	30.09.2008
00018663/001	MATEŘSKÁ ŠKOLA ČERVENKA	22.07.2008
00021810/001	BYTOVÁ SPRÁVA NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ	30.09.2008
00022879/001	E.ON DISTRIBUCE, A.S.	19.07.2008
00022882/001	ČEZDATA S.R.O.	02.10.2008
00022882/002	ČEZDATA S.R.O.	02.10.2008
00022882/003	ČEZDATA S.R.O.	02.10.2008
00024935/001	ZÁJEZDY.CZ, SPOL. S R.O.	16.08.2008
00026451/001	SCHENKER SPOL.S R.O.	16.09.2008
00026677/001	C&A MODA ČR, V.O.S.	17.10.2008
00027043/002	OKD, A.S.	23.10.2008
00027712/001	ORGANIZAČNÍ SLOŽKA ZAHRANIČNÍHO NADAČNÍHO FONDU WORLD CHILDREN'S FUND	25.06.2008
00027816/001	CHARLES SQUARE CENTER S.R.O.	09.08.2008
00029510/001	GUIDANT ČR S.R.O.	09.10.2008
00030665/001	KOŽÍŠEK ERVÍN	16.09.2008
00030666/001	SHD - KOMES A.S.	04.09.2008
00031555/001	MICROFINANCE, A.S.	05.09.2008
00032709/001	DOMOV SE ZVLÁŠTNÍM REŽIMEM „MATYÁŠ“ V NEJDKU, PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE	03.09.2008

II. STANOVISKA ÚŘADU

Stanovisko č. 2/2008

září 2008

Souhlas se zpracováním osobních údajů

Zpracováním osobních údajů dochází k zásahu do soukromí jejich nositele. Proto směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a s volným pohybem těchto údajů (dále jen „směrnice 95/46/ES“), i zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“) stanoví obecné pravidlo, že zpracování osobních údajů se může zásadně dít pouze se souhlasem jejich nositele, právní terminologií subjektu údajů (s výhradou některých výjimek, v českém právním řádu upravených v § 5 odst. 2 citovaného zákona¹⁾).

Z tohoto důvodu je institut souhlasu se zpracováním osobních údajů jedním z nejvýznamnějších v celé oblasti ochrany osobních údajů. Směrnice 95/46/ES v čl. 2 písm. h) souhlas upravuje takto: „Pro účely této směrnice se rozumí 'souhlasem dotčené osoby' jakýkoli svobodný, výslovný a vědomý projev vůle, kterým dotčená osoba přijímá, aby osobní údaje, které se jí týkají, byly předmětem zpracování.“

Zákon o ochraně osobních údajů v § 4 písm. n) stanoví, že pro účely tohoto zákona se rozumí souhlasem subjektu údajů svobodný a vědomý projev vůle subjektu údajů, jehož obsahem je svolení subjektu údajů se zpracováním osobních údajů. Při souhlasu se zpracováním citlivých údajů²⁾ je úprava odlišná, resp. přísnější. Podle § 9 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů je citlivé údaje možné zpracovávat pouze v případě, že subjekt údajů dal ke zpracování výslovný souhlas. Kromě výše uvedených podmínek souhlasu tedy přibývá ještě to, že souhlas musí být výslovný.

Obecně řečeno je poskytnutí souhlasu právním úkonem, a proto je pro posouzení jeho platnosti nutné vzít v potaz i úpravu právních úkonů v obecném právním předpisu, jímž je v tomto případě zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů³⁾. Občanský zákoník upravuje náležitosti právních úkonů v § 34 až 42a. V § 34 definuje termín právní úkon tak, že jde o projev vůle směřující zejména ke vzniku, změně nebo zániku těch práv nebo povinností, které právní předpisy s takovým projevem spojují. V kontextu tohoto stanoviska je pak klíčové ustanovení § 37 odst. 1 občanského zákoníku, dle kterého právní úkon musí být učiněn svobodně a vážně, určitě a srozumitelně; jinak je neplatný.

Zákon o ochraně osobních údajů, který má jako zvláštní právní předpis před občanským zákoníkem při aplikaci občanskoprávních institutů v něm obsažených přednost, vyme-

zuje náležitosti poskytnutí souhlasu se zpracováním osobních údajů v § 4 písm. n) takto: Souhlas musí být svobodný (svoboda je tedy jako náležitost souhlasu uvedena v obou právních předpisech) a dále vědomý.

Jestliže tedy zákon o ochraně osobních údajů k platnosti poskytnutí souhlasu vyžaduje jeho svobodu a vědomost, je rovněž třeba posuzovat, jako u každého právního úkonu, i ostatní náležitosti právního úkonu stanovené občanským zákoníkem. Aby souhlas se zpracováním osobních údajů byl poskytnut platně, musí mít náležitosti vůle, čili být **svobodný** a **vážný**, a tato vůle musí být náležitě, tedy **určitě** a **srozumitelně**, projevena.

Není účelem tohoto stanoviska podat vyčerpávající definici obecných pojmů uvedených v občanském zákoníku, proto pouze stručně:

- **svoboda** vůle znamená svobodu jejího vytvoření; vůle je tedy vytvořena dobrovolně, bez fyzického či psychického donucení. O svobodný a dobrovolný souhlas se však nebude jednat v případě, pokud subjekt údajů bude muset přijmout klauzuli o souhlasu se zpracováním svých osobních údajů, která bude takovou součástí smlouvy, o níž není možno jednat⁴⁾,
- existenci **vážné** vůle u úkonu lze předpokládat z objektivních skutečností, za nichž byl učiněn, tedy zejména byl-li učiněn způsobem a za okolností, které nevzbuzují pochybnosti, že subjekt projevující vůli zamýšlel přivodit právní účinky, které zákon s takovým projevem vůle spojuje. Pokud o vážnosti vůle vzniknou pochybnosti, pak je třeba posuzovat konkrétní okolnosti případu a následky jsou přičítány tomu, kdo je svým jednáním způsobil⁵⁾. V tomto kontextu je také důležité uvést, že podle judikatury⁶⁾ v případě, že jedna strana učiní právní úkon (například poskytne souhlas se zpracováním svých osobních údajů) s vnitřní výhradou, vnitřním rozhodnutím, že tento úkon nemyslí vážně, a druhé straně (tedy tomu, kdo požaduje souhlas ke zpracování osobních údajů) to nemůže být zřejmé, pak tato mentální rezervace nemá žádný právní význam a zpracování osobních údajů této osoby bude plně legální;
- právní úkon je **určitý**, jestliže je určitý a jednoznačný jeho obsah. O neurčitost se bude jednat i v případě, že projev vůle je po jazykové stránce srozumitelný, ale neurčitost jeho obsahu nelze odstranit a překlenout výkladem;
- právní úkon je **nesrozumitelný**, jestliže objektivně posuzováno (tedy ne u konkrétního adresáta právního úkonu)

ani jeho výkladem nelze zjistit, co jím mělo být, po slovní či jiné stránce, vyjádřeno, v důsledku čehož druhé straně není možno se s tímto sdělením seznámit a pochopit jej⁷⁾.

Absence kterékoliv uvedené náležitosti znamená absolutní neplatnost právního úkonu, poskytnutí souhlasu, od počátku. Takovýto „právní úkon“ nikdy nebyl platně učiněn, neplatil a neplatí a tuto vadu nelze zhojit, resp. nelze ji zhojit jinak než bezvadným právním úkonem novým, který bude splňovat všechny uvedené podstatné náležitosti.

Novela zákona o ochraně osobních údajů č. 439/2004 Sb. přinesla do definičních ustanovení § 4 tohoto právního předpisu nově vymezení pojmu souhlas: „Souhlasem subjektu údajů se rozumí svobodný a **vědomý** projev vůle subjektu údajů, jehož obsahem je svolení subjektu údajů se zpracováním osobních údajů.“ Zákonodárce k tomu v důvodové zprávě uvádí, že zákonná úprava souhlasu má být konformní se směrnicí 95/46/ES, tedy že v případě souhlasu se musí jednat o projev vůle subjektu údajů, jehož obsahem je svobodné, zřejmé a vědomé vyslovení podmínek, za kterých má ke zpracování osobních údajů dojít⁸⁾.

Pojem **vědomosti** souhlasu subjektu údajů se zpracováním jeho osobních údajů je tedy další náležitostí, kterou souhlas musí splňovat, aby byl platný a zpracování osobních údajů legální (v opačném případě bude souhlas od počátku neplatný⁹⁾). Subjekt údajů si při poskytování souhlasu má být vědom, resp. dle okolností je zjevné, že si mohl a měl být vědom, důsledku svého konání, poskytnutí souhlasu se zpracováním svých osobních údajů. Toto zpracování je očekávaným a předpokládaným důsledkem souhlasu a subjekt údajů s ním vědomě a cíleně souhlasí.

Ten, kdo hodlá zpracovávat osobní údaje (správce), musí dle ustanovení § 5 odst. 4 zákona o ochraně osobních údajů **informovat** subjekt údajů o tom, jaký je účel zamýšleného zpracování (proč budou osobní údaje zpracovávány, s jakým cílem), jaké osobní údaje budou zpracovávány (konkrétní kategorie údajů a jejich rozsah), kdo je bude zpracovávat (správce se musí jednoznačně identifikovat) a jak dlouho (na jakou dobu je souhlas s tímto konkrétním zpracováním osobních údajů poskytován). Pouze takové zpracování, o němž je subjekt údajů dostatečně poučen, může řádně posoudit a rozhodnout se, zda s ním bude souhlasit¹⁰⁾.

Jestliže má být souhlas v tomto smyslu informovaný, pak uvedené skutečnosti musejí být subjektu údajů sděleny před tím, než souhlas poskytne. Pouze pokud je subjekt údajů před vyjádřením souhlasu informován o těchto náležitostech, může se zpracováním svých osobních údajů řádně souhlasit.

K povinnosti informovat subjekt údajů o zamýšleném zpracování jeho osobních údajů se rovněž vážou povinnosti správce údajů stanovené v § 11 odst. 1 a 2 zákona o ochraně osobních údajů. V případě shromažďování osobních údajů, které v praxi často následuje bezprostředně po poskytnutí

souhlasu se zpracováním, je správce povinen subjekt údajů informovat, jestliže subjektu údajů tyto informace nejsou známy (například díky jeho informování správcem před získáním souhlasu), v jakém rozsahu, pro jaký účel a kým budou shromažďované osobní údaje zpracovávány.

Při shromažďování osobních údajů musí být subjekt údajů dále poučen o tom, komu mohou být jeho osobní údaje zpřístupněny, a také o svých právech dle § 12 a 21 zákona o ochraně osobních údajů. Ustanovení § 12 upravuje povinnost správce poskytnout na žádost subjektu údajů informaci o zpracování jeho osobních údajů, o jeho účelu, o osobních údajích, které jsou předmětem zpracování, včetně informací o jejich zdroji, povaze případného automatizovaného zpracování a o příjemcích osobních údajů, tedy o těch, komu byly osobní údaje subjektu údajů zpřístupněny. Ustanovení § 21 potom zakotvuje právo subjektu údajů požadovat po správci vysvětlení zpracování svých osobních údajů v případě, kdy subjekt zjistil nebo se domnívá, že toto zpracování neprobíhá řádným způsobem, a právo požadovat po správci nápravu tohoto stavu.

Úprava souhlasu se zpracováním citlivých údajů je přísnější. Kromě všech náležitostí souhlasu tak, jak jsou výše uvedeny, musí být tento souhlas dle § 9 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů rovněž **výslovný**. Výslovným je úkon učiněný ústně nebo písemně¹¹⁾, subjekt údajů tedy musí svými slovy nebo svým podpisem stvrdit, že se zpracováním svých citlivých údajů souhlasí.

U souhlasu se zpracováním osobních údajů, jež citlivé nejsou, podmínka výslovnosti v zákoně o ochraně osobních údajů není stanovena. Takovýto souhlas může být poskytnut i konkludentně, tedy jinak než výslovně. Subjekt údajů například může po obdržení patřičné informace své osobní údaje správci poskytnout, čímž mlčky, ne výslovně, souhlasí s jejich zpracováním. K určení obsahu vůle může totiž sloužit i širší kontext jednání, případně i jednání následného, jestliže je z něho možné na obsah vůle zpětně usuzovat¹²⁾.

Zákon o ochraně osobních údajů pro souhlas se zpracováním osobních údajů nestanoví povinnou formu, například písemnou. V této souvislosti je rovněž třeba poukázat na § 5 odst. 4 větu druhou zákona o ochraně osobních údajů, která stanoví, že správce musí být po celou dobu zpracování schopen prokázat, že mu subjekt údajů ke zpracování poskytl svůj souhlas. V případě konfliktní situace, kdy subjekt údajů bude tvrdit, že správce zpracovává jeho osobní údaje bez souhlasu, je tedy důkazní břemeno na straně správce. V tomto případě bude správce povinen prokázat, že subjekt údajů se zpracováním souhlasil a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti.

Závěr:

Aby souhlas se zpracováním osobních údajů byl platný a zpracování probíhalo v souladu se zákonem o ochraně osobních údajů, je třeba, aby:

- splňoval všechny výše uvedené náležitosti právního úkonu, aby byl svobodný, vážný, určitý a srozumitelný;
- ten, kdo souhlas poskytuje, byl předem informován, za jakým účelem, kým, na jak dlouho a konkrétně jaké jeho osobní údaje budou zpracovávány (obecná formule typu *Souhlasím se zpracováním svých osobních údajů dle zákona o ochraně osobních údajů*, se kterou se Úřad ve své praxi setkává, je tedy zásadně nevyhovující);
- v případě očekávaného zpracování citlivých údajů byl učiněn výslovně;
- byl prokazatelný po celou dobu trvání zpracování.

Poznámka:

- ¹⁾ Jedná se např. o zpracování na základě zákonného zmocnění, zpracování, které je nezbytné pro plnění smlouvy, k ochraně životně důležitých zájmů subjektů údajů atd.
- ²⁾ Citlivé údaje směrnice 95/46/ES definuje v čl. 8 odst. 1, zákon o ochraně osobních údajů je taxativně vypočítává v § 4 písm. b); jsou jimi například údaje vypovídající o národnostním, rasovém nebo etnickém původu, politických postojích, zdravotním stavu atd.
- ³⁾ Srovnej Kučerová, A., Bartík, V., Peca, J., Neuwirt, K., Nejedlý, J.: Zákon o ochraně osobních údajů. Komentář. 1. vyd., Praha, C. H. Beck, 2003.
- ⁴⁾ Pracovní dokument (WP 125) ze dne 26. 9. 2006 o ochraně údajů a důsledcích iniciativy eCall na ochranu soukromí Pracovní skupiny pro ochranu dat podle článku 29 (WP 29) směrnice 95/46/ES.
- ⁵⁾ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. května 2004, sp. zn. 30 Cdo 1912/2003.
- ⁶⁾ Např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. srpna 2003, sp. zn. 22 Cdo 290/2003.
- ⁷⁾ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. ledna 2007, sp. zn. 26 Cdo 3294/2006.
- ⁸⁾ Důvodová zpráva k návrhu zákona, kterým se mění zákon o ochraně osobních údajů a který byl vyhlášen pod č. 439/2004 Sb.
- ⁹⁾ dtto
- ¹⁰⁾ Srovnej Matoušová, M., Hejlík, L.: Osobní údaje a jejich ochrana, 2. vyd., Praha, ASPI, 2008.
- ¹¹⁾ Madar, Zd. a kol.: Slovník českého práva, Linde, Praha 1995. I. díl.
- ¹²⁾ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. července 2000, sp. zn. 20 Cdo 1713/1998.
- ¹³⁾ Publikované stanovisko je také k dispozici na internetové adrese Úřadu www.uoou.cz v sekci Názory Úřadu/Stánoviska.

III. SDĚLENÍ ÚŘADU

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ K PROBLÉMŮM Z PRAXE

č. 3/2008

říjen 2008

K problematice provozu webových kamer přenášejících obraz na veřejně přístupné webové stránky z hlediska zákona o ochraně osobních údajů

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) se v rámci své činnosti stále častěji, zejména při poskytování konzultací, setkává s problematikou využívání webových kamer¹⁾. Tyto kamery jejich provozovatelé umísťují na nejrůznější místa; na náměstí obcí, do prostor koupališť a bazénů i jiných sportovních areálů, do kostelů, restaurací, škol, ale i do soukromých obydlí. Veřejnost často využívá webové kamery umístěné na důležitých dopravních tepnách, jejichž prostřednictvím každý může on-line sledovat aktuální stav dopravy, nebo na horách, kde je hlavním účelem sledování aktuálního stavu počasí, případně webová kamera sleduje panoráma města či jiných turisticky atraktivních míst za účelem podpory turistického ruchu. Pro úplnost je třeba zmínit i webové kamery instalované fyzickou osobou do obydlí (pokoj, ložnice, koupelna) většinou za účelem „zviditelnění se“²⁾.

S ohledem na stále rostoucí oblibu používání webových kamer ze strany soukromých i veřejných subjektů považuje Úřad za vhodné se k tomuto tématu vyjádřit z pohledu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, neboť v řadě případů jsou osoby z obrazu přenášeného danou webovou kamerou určitelné³⁾.

Webové kamery jsou díky všeobecné dostupnosti svého vysílání označovány jako OCTV (Open Circuit Television), na rozdíl od CCTV (Closed Circuit Television), tj. uzavřených televizních okruhů, kde je obraz přístupný pouze tomu, kdo je připojen přímo do CCTV okruhu. Ve většině Úřadem posuzovaných případů se přitom jedná o webové kamery, které nenabízejí opravdový přímý přenos, ale „pouze“ obnovující se fotografie v nastavitelném časovém intervalu, a zpravidla nedochází ke zpřístupňování záznamů prostřednictvím internetu.

Z hlediska zpřístupňování pořízeného záznamu lze z pohledu možného dopadu na problematiku ochrany osobních údajů hovořit o dvou rozdílných situacích:

1. Záznam obrazu pořízený webovou kamerou není zpětně přístupný prostřednictvím internetu (dále také „webová kamera bez záznamu“)

Úřad se již dříve zabýval problematikou zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerových systémů se záznamem (viz

zejména Stanovisko č. 1/2006 Provozování kamerového systému z hlediska zákona o ochraně osobních údajů⁴⁾). S ohledem na názor vyjádřený v uvedeném stanovisku lze konstatovat, že pokud dochází prostřednictvím webové kamery k přenášení obrazové reprodukce vnější reality na internet bez uchování záznamu tamtéž, nejedná se o zpracování osobních údajů ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., neboť nejsou naplněny podmínky § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.⁵⁾ V těchto případech jde „pouze“ o přímý přenos událostí, u kterého chybí možnost dalšího zvláštního využití, zejména třídění a systematizace získaných informací. I v těchto případech však může být závažněasaženo do soukromí osob, které jsou kamerou zaznamenány a jejichž chování je tak zpřístupněno neomezenému počtu osob. V takovém případě poskytují dotčeným osobám ochranu příslušná ustanovení zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (případně jiné relevantní právní předpisy). Přesto Úřad apeluje i na provozovatele webových kamer bez záznamu, aby subjekty, které se pohybují v dosahu těchto technických prostředků, informovali o tom, že daný prostor je monitorován webovou kamerou. Dále lze doporučit využití všech technických prostředků, kterými lze zajistit, aby monitorované osoby nebylo možné identifikovat a aby provozovatelé webových kamer věnovali pozornost způsobu a ochraně přenášených informací.

2. Záznam obrazu pořízeného webovou kamerou je zpětně přístupný prostřednictvím internetu (dále také „webová kamera se záznamem“)

V tomto případě jde zjevně o zpracování osobních údajů ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., protože nelze nalézt žádný relevantní rozdíl mezi stavem, kdy je záznam uchovávan na záznamovém zařízení provozovatele, jako je pevný nebo kompaktní disk, a případem, kdy je záznam přenášen, uchovávan na počítači a je dostupný prostřednictvím internetu komukoli. Obecně lze konstatovat, že v případě, kdy dochází ke zveřejnění osobních údajů, se potenciálně zvyšuje závažnost jednání z hlediska možného zásahu do soukromí subjektů údajů, jejichž data jsou tímto způsobem zpracovávána. Ten, kdo rozhodl, že záznam obrazu z webové kamery bude zpřístupňován prostřednictvím internetu, tedy správce osobních údajů, je tak povinen dodržovat veškeré povinnosti, které mu zákon č. 101/2000 Sb. stanovuje (viz zejména zmíněné stanovisko č. 1/2006).

Některé webové kamery se záznamem, jak již bylo výše zmíněno, neumožňují sledovat kontinuální pohyb osob, ale přenášený obraz je zaznamenáván ve formě obrazových snímků

ků v nastavených časových intervalech. V těchto případech se rovněž jedná o zpracování osobních údajů ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb.

Úřad také považuje za vhodné upozornit na situaci související s provozováním webových kamer, kdy jakákoli osoba odlišná od provozovatele využije technickou možnost, kterou s sebou webové kamery přinášejí, a pořídí si záznam na internetu zveřejněných dat. Bez ohledu na to, zda se jednalo o webovou kameru se záznamem či nikoli, se taková osoba při dalším zpracování zaznamenaných údajů (pokud nejde o zpracování výlučně pro osobní potřebu dané fyzické osoby – viz § 3 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb.⁶⁾) stává jejich správcem a je povinna dodržovat všechna relevantní ustanovení zákona č. 101/2000 Sb.

Poznámka:

- 1) Webovou kamerou pro účely tohoto dokumentu se rozumí zařízení umožňující přenášení obrazové příp. i zvukové reprodukce vnější reality na veřejně přístupné webové stránky.
- 2) Soukromé prostory může každý snímat prakticky bez omezení, jestliže je jejich výlučným vlastníkem nebo uživatelem a nezasahuje do prostor, jež vlastní někdo jiný, nebo do prostor, které jsou veřejné.

- 3) Dle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. se (pro účely tohoto zákona) rozumí osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitého subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.

- 4) http://www.uouu.cz/stanovisko_2006_1.pdf

- 5) Dle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., se (pro účely tohoto zákona) rozumí zpracováním osobních údajů jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace.

- 6) Tento zákon se nevztahuje na zpracování osobních údajů, které provádí fyzická osoba výlučně pro osobní potřebu.

- 7) Materiál je také k dispozici na internetové adrese Úřadu www.uouu.cz v sekci Názory Úřadu/K problémům z praxe.

Z rozhodovací činnosti Úřadu

Sdělení úvodem:

Úřad pro ochranu osobních údajů se prostřednictvím následující stručné charakteristiky vyjadřuje k některým problematickým okruhům případů porušování povinností při zpracování osobních údajů projednávaných Úřadem pro ochranu osobních údajů v rámci své rozhodovací činnosti.

1. K postupu Policie České republiky při odhalování přestupků

Podle § 13c odst. 1 písm. a) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), lze rodná čísla využívat jen, jde-li o činnost ministerstev, jiných správních úřadů, orgánů pověřených výkonem státní správy, soudů, vyplývající z jejich zákonem stanovené působnosti. Podle § 58 odst. 2 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, oznamuje-li přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu orgán policie příslušnému správnímu orgánu, učiní nezbytná šetření ke zjištění osoby podezřelé ze spáchání přestupku. Podle § 2 odst. 1 písm. i) a j) zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, je úkolem policie dohlížet na bezpečnost a plynulost silničního provozu a spolupůsobit při jeho řízení a odhalovat přestupky.

Na základě výše uvedených ustanovení lze dospět k závěru, že jedním z úkolů Policie České republiky je odhalovat přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, zjišťovat jejich pachatele a zjištěné skutečnosti předávat příslušným správním orgánům, pokud nedojde k projednání přestupku

v blokovém řízení. Za účelem plnění této své zákonné působnosti má Policie České republiky oprávnění využívat rodná čísla bez souhlasu jejich nositelů. V případě stížnosti přitom z obsahu podnětu jednoznačně vyplývá, že v dané věci byl sepsán protokol o oznámení přestupku, tedy úkon související s odhalením a postoupením zjištěného přestupku.

V daném případě je třeba ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 283/1991 Sb. vykládat v souvislosti s dalšími ustanoveními upravujícími práva a povinnosti Police České republiky při zpracování osobních údajů; ze zákona č. 133/2000 Sb. i z dalších ustanovení zákona č. 283/1991 Sb. upravujících oprávnění Policie České republiky k přístupu do evidence obyvatel resp. dalších evidencí obsahujících osobní údaje, s přihlédnutím ke skutečnosti, že rodné číslo je povinnou náležitostí jak občanského a řidičského průkazu, tak cestovního pasu, poté lze dovodit, že v daném případě nedošlo uvedením rodného čísla ve formuláři „oznámení o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu“ k porušení zákona č. 133/2000 Sb. ani zákona č. 101/2000 Sb.

Současně lze uvést, že zjištění totožnosti je tzv. faktickým pokynem, který spočívá v prokázání totožnosti konkrétní osoby bez toho, že by si kontrolující policista zjištěné údaje zaznamenal; navazuje-li na zjištění totožnosti pořízení záznamu o osobních údajích, jedná se již o další úkon, jehož náležitosti se řídí zvláštním zákonem podle účelu, za kterým je zjišťování totožnosti prováděno (u pachatele nebo svědka trestného činu zákonem č. 141/1961 Sb., trestní řád, apod.), případně také dalšími ustanoveními zákona č. 283/1991 Sb. [např. § 2 odst.

1 písm. m) – celostátní pátrání po pohřešované nebo hledané osobě apod.]; ve všech těchto případech se ovšem jedná o plnění úkolů Policie České republiky podle § 2 odst. 1 zákona č. 283/1991 Sb., a tedy o činnost vyplývající ze zákonem stanovené působnosti ve smyslu § 13c odst. 1 písm. a) zákona č. 133/2000 Sb., která zakládá oprávnění Policie České republiky jako jiného správního úřadu využívat rodného čísla i bez souhlasu jeho nositele. (čj. SPR-6535/07)

2. K povinnosti mlčenlivosti zdravotnických pracovníků

Povinností každého zaměstnance správce nebo zpracovatele osobních údajů, jakož i jiných fyzických osob, které zpracovávají osobní údaje na základě smlouvy se správcem nebo zpracovatelem, je podle § 15 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. zachovávat mlčenlivost o osobních údajích, s nimiž přijdou při výkonu své činnosti do styku.

K povinnosti mlčenlivosti podle zákona č. 101/2000 Sb. lze obecně konstatovat, že se vztahuje na jakékoliv poskytování osobních údajů subjektům mimo okruh ostatních zaměstnanců téhož správce. Uvnitř tohoto okruhu tak lze v rozsahu nezbytném pro plnění pracovních povinností osobní údaje mezi jednotlivými zaměstnanci předávat. V případě povinnosti mlčenlivosti zdravotnických pracovníků lze obecně konstatovat, že je možné její prolomení se souhlasem pacienta a také, jde-li o povinnost určité skutečnosti za určitých okolností sdělit, která je uložena zdravotnickým pracovníkům zvláštními právními předpisy, resp. má-li za určitých okolností konkrétní osoba právo se s údaji seznámit. V případě výkonu tohoto práva je nutné v nejobecnější rovině vycházet z ustanovení § 67b odst. 10 zákona č. 20/1966 Sb. upravujícího oprávnění k nahlížení do zdravotnické dokumentace; v rozsahu, který odpovídá oprávnění v zákoně uvedených osob k nahlížení do zdravotnické dokumentace, může zdravotnický pracovník poskytovat údaje o zdravotním stavu jiné osobě [nejčastějším případem bude sdělení údajů o zdravotním stavu jinému lékaři, zdravotní sestře atd., ale vždy jen v souvislosti s poskytováním zdravotní péče konkrétnímu pacientovi; viz § 67b odst. 10 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb.]. (čj. SPR-1919/07)

3. Ke zveřejňování osobních údajů žáků na internetu

Účastník řízení vykonává zejména na základě zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), činnost mateřské školy a nižšího stupně základní školy a při této své činnosti zpracovává osobní údaje žáků.

Jestliže účastník řízení zpracovává nezbytné osobní údaje žáků na základě zvláštních právních předpisů, tj. za účelem plnění povinností zde stanovených, jedná se o postup v souladu s § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., k němuž není zapotřebí souhlas subjektů údajů nebo jejich zákonných zástupců. V daném případě je však nutné dodržet povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. a údaje

shromážděné za účelem plnění zákonných povinností využívat důsledně pouze k účelům stanoveným příslušnými právními předpisy. Zpřístupněním osobních údajů žáků na webových stránkách účastníka řízení však došlo k využití osobních údajů žáků k jinému účelu, než ke kterému byly tyto údaje původně shromážděny.

Vzhledem k tomu, že účastníku řízení žádný právní předpis neukládá osobní údaje žáků na webových stránkách zpřístupňovat, a v dané situaci se neuplatní ani jiné z ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb., bylo by takové využití údajů možné pouze se souhlasem žáků, resp. jejich zákonných zástupců (to v návaznosti na splnění podmínky rozumové a volní vyspělosti podle § 9 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, kterou však, vzhledem ke specifické povaze souhlasu se zpracováním osobních údajů, nelze u žáků prvního stupně považovat za splněnou). Tento souhlas musí být na základě § 4 písm. n) a § 5 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. svobodným a vědomým projevem vůle subjektu údajů (nebo zákonného zástupce), provázeným informací o účelu zpracování, osobě správce, rozsahu údajů, jichž se týká, a období, na které je poskytován. Takový souhlas je správcem osobních údajů povinen získat ještě předtím, než zpracování osobních údajů zahájí, a také je povinen jej po celou dobu zpracování prokázat.

Co se týče zpřístupnění fotografií žáků na uvedených webových stránkách, lze na základě ukázek fotografií, které byly na webových stránkách umístěny, dovodit, že v daném případě se o zpracování osobních údajů žáků nejedná, neboť fotografie zachycují pouze průběh školních akcí, nikoli podobizny jednotlivých žáků, a jsou označeny pouze názvem dané školní akce. Tento postup účastníka řízení tak nelze považovat za zásah do práva na ochranu osobních údajů a k porušení zákona č. 101/2000 Sb. tedy nedošlo. (čj. SPR-0009/07)

4. Ke zpracování osobních údajů obcí

Jestliže starosta obce rozhodl, že pro potřeby obce, tj. pro řádné vedení evidence obyvatel, je nezbytné osobní údaje všech obyvatel spadajících do působnosti obecního úřadu zpracovat popsáním způsobem (umístit výtisk na nástěnku v kanceláři starosty), jedná se o postup v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., neboť na základě § 5 odst. 2 písm. a) je obec oprávněna provádět zpracování osobních údajů nezbytných pro dodržení své právní povinnosti, tj. plnění úkolů vyplývajících zejména ze zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), i bez souhlasu dotčených subjektů údajů. Vzhledem k tomu, že zvláštní zákony neukládají, jakými prostředky je nutno úkoly související se správou evidence obyvatel [tj. vedení správních a aktualizovaných dat, jak ukládá i § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb.] plnit, je toto rozhodnutí plně v kompetenci obce, resp. jejího starosty. Při tomto svém rozhodnutí však musí obec dodržet povinnosti stanovené zákonem č. 101/2000 Sb., tedy mj. zajistit, že zvoleným způsobem nedojde k ohrožení zpracovávaných osobních údajů.

Avšak umístění seznamu obsahujícího osobní údaje občanů obce a přilehlých obcí na nástěnce v kanceláři starosty, kam mají přístup i neoprávněné osoby, byť by se jednalo o malý počet osob či pouze o teoretickou možnost, nelze považovat z hlediska § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. za zákonný postup. Citované ustanovení ukládá správci osobních údajů povinnost přijmout technická i organizační opatření k zajištění bezpečnosti zpracovávaných osobních údajů, přičemž porušením této povinnosti je již situace, kdy vznikne riziko neoprávněného přístupu k osobním údajům.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že kancelář starosty nelze považovat za místo, kam by měly přístup pouze osoby oprávněné se seznamovat s osobními údaji obyvatel obce a okolí, a umístění seznamu obsahujícího tyto osobní údaje na nástěnkou volně přístupnou každému, kdo se v kanceláři pohybuje, je tedy nutno považovat za postup v rozporu s povinností podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. (čj. *SPR-0183/07*)

5. Ke zpracování osobních údajů uchazečů o zaměstnání

Zaměstnavatel, který má v úmyslu přijmout nového zaměstnance na základě výběrového řízení, shromažďuje osobní údaje předem neurčitého počtu osob (uchazečů), které projeví svůj zájem stát se jeho zaměstnancem, a to bez jejich souhlasu na základě § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., neboť takové zpracování je nezbytné pro jednání o uzavření (pracovní) smlouvy skutečně na návrh subjektu údajů (příhláška do výběrového řízení). Dle správního orgánu je jednání o uzavření smlouvy v případě výběrového řízení na volné pracovní místo ukončeno v okamžiku, kdy je uchazeč vyrozuměn o tom, že nebyl na pracovní místo vybrán, nebo kdy je s ním naopak v případě jeho výběru uzavřena např. pracovní smlouva. Při posuzování této otázky správní orgán zejména vycházel z § 43b odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, dle kterého návrh na uzavření smlouvy, i když je neodvolatelný, zaniká dojitím projevu o odmítnutí návrhu navrhovatelí. Analogicky tedy platí, že v předmetné věci mohl účastník řízení bez souhlasu uchazeče zpracovávat jeho osobní údaje pouze do okamžiku, kdy mu sdělil, že nebyl na pracovní místo vybrán. Pro další zpracování jeho osobních údajů by poté musel mít jeho prokazatelný souhlas, neboť nepřijatý uchazeč oprávněně předpokládal, že jednání o uzavření pracovní smlouvy bylo ukončeno. (čj. *SKO-0629/07*)

6. Ke zpracování osobních údajů bytovým družstvem

Družstvo je ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. správcem osobních údajů členů družstva, které zpracovává za účelem zajišťování jejich potřeb, tj. činnosti dle § 221 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník. Při zajišťování činnosti družstva jsou jeho zástupci na základě zvláštních zákonů povinni spravovat majetek družstva s náležitou péčí, což zahrnuje i řádné vymáhání pohledávek. Pro naplnění těchto účelů (tj. správa domu a zajištění služeb spojených s užíváním bytových jednotek, včetně vymáhání souvisejících dlužných

částek) může družstvo podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. zpracovávat osobní údaje členů družstva a nájemníků v nezbytně nutném rozsahu i bez jejich souhlasu. V souladu s uvedeným účelem je i pravidelné informování družstevníků o činnosti družstva, neboť členové družstva mají právo tyto údaje, včetně nezbytných osobních údajů, znát mj. proto, aby mohli řádně vykonávat svá práva a povinnosti při rozhodování na členské schůzi.

Volba způsobu, jakým mají být družstevníci informováni (tj. i způsobu zpracování osobních údajů) je vzhledem k absenci právní úpravy této oblasti ponechána na družstvu, které je v souladu s § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. povinno stanovit adekvátní způsob a prostředky zpracování osobních údajů. Jestliže družstvo zvolilo jako prostředek zpracování osobních údajů za účelem informování svých členů o existenci, výši a způsobu vymáhání dluhu stěžovatelky písemné sdělení a jako způsob tohoto zpracování zpřístupnění tohoto sdělení na vývěskové tabuli ve společných prostorách domu, je nezbytné hodnotit, zda tímto postupem nedošlo k zásahu do práva stěžovatelky na ochranu osobních údajů, které je nedílnou složkou ústavně zakotveného práva na ochranu soukromí, a kterému je poskytována ochrana na základě zákona č. 101/2000 Sb.

V daném případě je nutno hodnotit zejména skutečnost, že informace umístěné ve společných prostorech domu nejsou přístupné pouze členům družstva, kteří jsou oprávněni se s nimi seznámit, ale i třetím osobám, které členy družstva nejsou (např. návštěvám, podnájemníkům, pracovníkům servisních služeb, popř. i osobám vstupujícím do domu nelegálně). Zpřístupnění osobních údajů stěžovatelky těmto třetím osobám však již nelze zahrnout pod výjimku zpracování bez souhlasu subjektu údajů podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., ani pod jinou z výjimek uvedených v ustanovení § 5 odst. 2 tohoto zákona. K takovému postupu by družstvo potřebovalo souhlas stěžovatelky ve smyslu § 4 písm. n) a § 5 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb.

K tvrzení, že údaje zveřejněné sdělením pro členy družstva vycházejí z pravomocného rozsudku, přičemž se jedná o informace, které jsou ze zákona družstevníkům přístupné a které jim již byly vesměs známy, je třeba uvést, že uvedené platí výhradně pro členy družstva, nikoli však (jak bylo již uvedeno výše) pro třetí osoby, které se v domě mohou pohybovat a se zpřístupněnými informacemi se také seznámit.

Skutečnost, že stěžovatelka již není nájemnicí v předmetném domě, není z hlediska předmětu správního řízení významná, neboť její právní vztah k družstvu není pro plnění povinnosti podle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. družstvem rozhodující. (čj. *SKO-0812/07*)

7. Ke zpracování osobních údajů bývalých zaměstnanců

Veškeré informace týkající se bývalých či současných zaměstnanců účastníka řízení je nutno považovat za osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. a účastník řízení, jako správce těchto údajů podle § 4 písm. j) citovaného

zákona, je ve vztahu k těmto informacím povinen dodržovat povinnosti tímto zákonem stanovené. V daném případě se jedná především o povinnost uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování, a povinnost zpracovávat osobní údaje primárně pouze se souhlasem subjektu údajů a bez tohoto souhlasu pouze v případech uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb.

Jestliže účastník řízení uchovává v osobním spise pouze ty písemnosti (tedy osobní údaje na nich uvedené), jejichž uchování je stanoveno právními předpisy, tj. v pracovněprávních vztazích zejména předpisy o důchodovém a sociálním zabezpečení, daňovými zákony nebo zákony upravujícími nakládání s rozpočtovými prostředky, jedná se o zpracování v souladu s ustanovením § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., tedy o zpracování nezbytné pro dodržení právní povinnosti účastníka řízení, k němuž není zapotřebí souhlas subjektů údajů. Obdobně i uchování osobních údajů (písemností) z důvodu probíhajících, popř. reálně, v dohledné době hrozících soudních a jiných sporů, lze považovat za zpracování v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., konkrétně s ustanovením § 5 odst. 2 písm. e) tohoto zákona, k němuž také není třeba disponovat souhlasem dotčených subjektů údajů.

Co se týče doby uchování osobních údajů, tedy plnění povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., jsou uchovací lhůty dat zpracovávaných za účelem splnění právní povinnosti správce osobních údajů obvykle stanoveny právním předpisem, který danou povinnost správci ukládá (např. při uchování mzdových listů nebo evidenčních listů důchodového pojištění). Překročení této doby není z hlediska zákona č. 101/2000 Sb. možné bez souhlasu subjektů údajů. Není-li doba uchování osobních údajů stanovena, je správce osobních údajů oprávněn uchovávat údaje pouze po dobu, po kterou trvá daná povinnost nebo právní vztah, popř. po jejich skončení po dobu nezbytnou pro vypořádání vzájemných práv a povinností. Správce je v tomto případě na základě zákona č. 101/2000 Sb. povinen uchovací dobu sám určit a za toto své rozhodnutí nese odpovědnost podle citovaného zákona.

Dobu uchování osobních údajů zpracovávaných za účelem ochrany práv a právem chráněných zájmů správce osobních údajů [tedy podle § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.] však nelze stanovit pouze s odkazem na obecné promlčecí či prekluzivní lhůty, pokud již neprobíhá např. soudní či jiné řízení, anebo pokud není důvodné takové řízení předpokládat. V této souvislosti je nutné dále zmínit, že na základě § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb. je nutné i v případě, kdy je uvedené uchování osobních údajů důvodné, uchovávat vždy pouze minimální rozsah osobních údajů, který ještě postačí k naplnění sledovaného účelu. V oblasti pracovněprávních vztahů, a to jak v jejich průběhu, tak po skončení, může zaměstnavatel do značné míry omezit zpracování osobních údajů na zvláštními zákony vymezený okruh dat a stanovené uchovací doby, neboť tyto jsou dostačující pro plnění veškerých práv a povinností, a to i pro případ sporů následujících po skončení pracovního poměru. (čj. SKO-2077/07)

8. K předávání osobních údajů bankou exekutorovi

Účastník řízení je správcem osobních údajů svých klientů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., a odpovídá tedy za zpracování těchto osobních údajů, a to včetně jejich předávání třetím subjektům.

Při poskytování součinnosti exekutorovi se jedná o postup podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., tedy zpracování osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů, na základě právní povinnosti uložené správci osobních údajů (účastníku řízení) obecně závazným právním předpisem. I v takovém případě je však správce osobních údajů, jako subjekt primárně odpovědný za zpracování (tj. i předání) údajů, povinen zvážit, zda veškeré požadované údaje lze skutečně poskytnout na základě daného právního předpisu. V situaci, kdy na některé z údajů požadovaných v rámci součinnosti poskytované exekutorovi (a obecně všem orgánům vykonávajícím státní správu) nelze ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. aplikovat, není správce osobních údajů oprávněn takové údaje poskytnout, resp. je povinen údaje neposkytnout. Argument, že exekutor určité údaje vyžaduje, ve vztahu k požadavkům zákona č. 101/2000 Sb. neobstojí; excus exekutora (který smí v souladu s ústavními principy požadovat při výkonu své činnosti pouze stanovený okruh informací) nezavazuje správce osobních údajů k předání údajů, které není exekutor oprávněn žádat. Z hlediska principů ochrany osobních údajů a soukromí osob je bezpochyby žádoucí situace, kdy státní orgány (popř. jiné osoby vykonávající svěřené pravomoci) své požadavky na poskytnutí určitých informací náležitě odůvodní odkazem na příslušná ustanovení právních předpisů. Absence tohoto postupu v právní úpravě ztěžuje dožádaným subjektům plnění požadavků zákona č. 101/2000 Sb., nicméně je od jejich plnění nezpochybně.

Povinnost účastníka řízení poskytnout v rámci součinnosti exekutorovi informace, včetně osobních údajů, o svých klientech je upravena v zákoně č. 21/1992 Sb., o bankách, zákoně č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, a subsidiárně také v zákoně č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád. Povinnost poskytnout exekutorovi údaj o kontaktní adrese klienta však výslovně nevyplývá z žádného z citovaných předpisů. Kontaktní adresu klienta lze však dle názoru správního orgánu považovat za informaci, na kterou se na základě § 38 odst. 1 zákona č. 21/1992 Sb. vztahuje bankovní tajemství, a kterou je tedy podle odst. 3 písm. h) citovaného ustanovení účastník řízení povinen sdělit na písemné vyžádání exekutora, neboť opačný výklad (tj. že kontaktní adresa není informací o bankovním obchodě) by ve výsledku vedl k nedůvodnému prolomení bankovního tajemství.

Také zákon č. 120/2001 Sb. je ve vztahu ke kontaktním adresám klientů banky neurčitý, když ze znění ustanovení § 33 odst. 4 tohoto zákona, které ukládá bankám povinnost sdělit exekutorovi na písemnou žádost údaje o číslech účtů povinného, o jejich stavu a změnách a údaje o majetku, věcech, listinách či zaknihovaných cenných papírech povinného bankou

spravovaných či uschovaných, jednoznačně nevyplývá, že tato povinnost se vztahuje na jakékoli identifikační údaje povinného, resp. další identifikační údaje nad rámec těch, jimiž exekutor povinného označil. Jestliže je však na základě § 52 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb. exekutor oprávněn vykonat všechny úkony, které zákon č. 99/1963 Sb. a další právní předpisy jinak svěřují při provedení výkonu rozhodnutí soudu, soudci, vykonavateli nebo jinému zaměstnanci soudu, je zřejmé, že v souladu s § 128 zákona č. 99/1963 Sb. je exekutor oprávněn požadovat i další informace.

V této souvislosti je nutno zopakovat výhradu k tomuto postupu při zpracování osobních údajů, kdy jsou pro výkon téže činnosti vykonatele veřejné správy vyžadovány informace podle několika právních předpisů, navíc různé míry určitosti co do výčtu údajů. Z hlediska ochrany osobních údajů není tento stav žádoucí, neboť nepřispívá k právní jistotě dotázaných subjektů, které tak mohou domnělým plněním právních povinností porušit zákon č. 101/2000 Sb.

V daném případě však lze pro poskytnutí informace o kontaktní adrese nalézt právní oporu, byť ne zcela určitou, jak v zákoně č. 21/1992 Sb., tak v zákoně č. 99/1963 Sb., a je tedy možné aplikovat ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. V této souvislosti lze dále uvést, že ve srovnání s informacemi např. o stavu či pohybu na účtech povinného, které je exekutor nepochybně oprávněn požadovat, představuje sdělení kontaktní adresy podstatně menší zásah do práv na ochranu soukromí a ochranu osobních údajů a využití logického výkladu, tj. úvahy a maiori ad minus, tedy přispívá k závěru, že v daném případě se o zásah do zmíněných práv nejedná.

V průběhu řízení tak na základě výše uvedeného nebylo prokázáno podezření, které bylo důvodem zahájení správního řízení, tj. podezření z porušení povinnosti podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., ani jiných povinností stanovených tímto zákonem.

Neodůvodná, resp. nezákonná žádost o osobní údaje není, na rozdíl od jejich nezákonného zpřístupnění, zákonem č. 101/2000 Sb. upravena. Účastníkem řízení zmíněný názor některých exekutorů, že banka není oprávněna obsah jejich žádosti posoudit, je v této souvislosti nutno z hlediska působnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů odmítnout, a to mj. i s odkazem na tvrzení účastníka řízení ohledně absence odůvodnění požadavků exekutorů, popř. různé úrovni těchto odůvodnění. (čj. SPR-2399/07)

9. K zabezpečení osobních údajů zpracovávaných výpočetní technikou

Podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. je správce osobních údajů povinen přijmout taková opatření, aby osobní údaje nebyly vystaveny riziku neoprávněného zpracování či zneužití, což předpokládá, že účastník řízení důsledně zváží veškerá rizika, která jsou s jím prováděným zpracováním osobních údajů spojená, a přijme odpovídající opatření k jejich

maximálnímu vyloučení. K naplnění skutkové podstaty správního deliktu porušením povinnosti podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. přitom postačí pouze vznik stavu, kdy jsou osobní údaje určitým způsobem ohroženy, přestože doposud nedošlo nebo ani nedojde k jejich neoprávněnému zpracování. V daném případě je nepochybné, že spolu s krádeží notebooku vzniklo důvodné riziko, že se s uloženými osobními údaji seznámí neoprávněná osoba.

Povinnost podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. je spojena s objektivní odpovědností správce za její porušení; prokáže-li tedy správce, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil, nebude za případný správní delikt odpovědný. V případě účastníka řízení ze spisového materiálu vyplývá, že se sice jednalo o ojedinělý incident vzniklý pravděpodobně špatným vzájemným informováním dvou jeho zaměstnanců, přesto po posouzení všech okolností dospěl správní orgán k závěru, že liberační ustanovení v tomto případě naplněno nebylo. Ze spisového materiálu Policie České republiky totiž vyplývá, že zaměstnankyně nebyla ze strany účastníka řízení žádným způsobem proškolená v oblasti nakládání s osobními údaji, vnitřní předpis upravující ochranu práv klientů byl účastníkem řízení přijat až po předmětném incidentu. Jako vynaložení veškerého úsilí nelze ani hodnotit skutečnost, že osobní údaje uložené v notebooku nebyly žádným způsobem chráněny před neoprávněným zpracováním přístupovým heslem.

Nad rámec výše uvedeného správní orgán uvádí, že splnění povinnosti podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. předpokládá ze strany správce v případě zpracování osobních údajů ve větším rozsahu, případně při zpracování citlivých údajů, nejen přijetí vnitřního předpisu, kterým by pro své zaměstnance stanovil povinnosti při nakládání s osobními údaji, ale také seznámení, resp. proškolení zaměstnanců s tímto předpisem a současně také přiměřenou míru kontroly jeho dodržování. K vnitřnímu předpisu účastníka řízení o ochraně osobních údajů lze poté uvést, že by měl rozlišovat mezi zpracováním osobních údajů prostřednictvím spisového materiálu v „papírové“ podobě a prostřednictvím elektronických prostředků (výpočetní techniky), přičemž pro obě tyto oblasti je nutné stanovit přesná pravidla a povinnosti zaměstnanců. (čj. SPR-3567/07)

10. Ke zpracování osobních údajů při informování o činnosti obce

Otázky dispozic s majetkem obce jsou oprávněny projednávat orgány obce s pravomocí rozhodovat o záležitostech patřících do samostatné působnosti obce na základě zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení). Při projednávání těchto záležitostí mají na základě zvláštních zákonů povinnost účastníky právních vztahů identifikovat, a proto mohou podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. zpracovávat osobní údaje dotčených osob i bez jejich souhlasu.

Informování o činnosti obce se děje jednak prostřednictvím práva občana obce účastnit se jednání zastupitelstva a jednak

práva nahlížet do usnesení rady obce a do zápisů z jednání zastupitelstva obce (včetně přijatých usnesení).

O činnosti orgánů obce informuje podle § 97 zákona č. 128/2000 Sb. obec občany na zasedáních zastupitelstva města a dále jiným způsobem v místě obvyklým. Tímto jiným způsobem může být právě publikace přijatých usnesení nebo uzavřených smluv na internetových stránkách, v místním tisku nebo na úřední desce. Obec je dále povinna poskytovat informace osobám, které o ně požádají na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. V obou uvedených případech však dochází ke zpřístupnění informací neomezenému okruhu osob a povinností obce je tedy zajistit dodržování zákona č. 101/2000 Sb.

V případě, kdy obec jako správce osobních údajů provádí jejich zpracování v rámci výkonu samostatné působnosti na základě zvláštního zákona, kterým je v tomto případě zákon č. 128/2000 Sb., je podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. povinna nakládat s osobními údaji pouze v souladu s účelem, pro který byly shromážděny (tj. výkon samostatné působnosti a plnění zákonných povinností obce), a dbát práva na ochranu soukromého a osobního života subjektů údajů, zde konkrétně účastníků majetkových vztahů s obcí.

Pokud obec plní svoji povinnost vůči osobám uvedeným v ustanovení § 16 odst. 1, 3 a § 17 zákona č. 128/2000 Sb. a umožňuje jim nahlížet do usnesení rady obce a do zápisů z jednání a usnesení zastupitelstva obce, nelze tento postup považovat za porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. Avšak tím, že předmětná kupní smlouva obsahující osobní údaje kupujícího byla zpřístupněna na úřední desce obce, získal přístup k těmto osobním údajům fakticky neomezený okruh osob a vzhledem k tomu je nutno dojít k závěru, že stanovený účel zpracování (nakládání s majetkem obce v rámci samostatné působnosti) byl překročen, a že soukromý život kupujícího byl zpřístupněním jeho osobních údajů narušen.

K předmětu řízení lze konstatovat, že v případě majetkových dispozic lze považovat za důvodný a účelný, tedy v souladu se zákonem, takový postup, kdy by ve zpřístupněné verzi kupní smlouvy byla přesně identifikována pouze předmětná nemovitost a její cena, avšak anonymizovány osobní údaje kupujícího. Takto redukované znění stále dostatečně informuje o tom, jakým způsobem bylo rozhodnuto o majetku obce, a současně nepředstavuje zásah do soukromí kupujícího. Zpřístupnění osobních údajů kupujícího by bylo možné pouze, pokud by k tomu předem dal souhlas. Současně je možné spolu se zpřístupněnou verzí smlouvy upozornit na právo osob vymezených v § 16 a § 17 zákona č. 128/2000 Sb. na nahlédnutí do úplného znění.

Současně je nutno uvést, že z hlediska zákona č. 101/2000 Sb. není podstatné, že zpřístupněná listina nebyla datována ani podepsána, neboť tato skutečnost nemá vliv na to, že došlo k nezákonnému zpřístupnění osobních údajů kupujícího. (čj. SKO-3872/07)

11. Ke shromažďování osobních údajů při uzavírání smlouvy

Účastník řízení shromažďuje osobní údaje za účelem uzavření a plnění smlouvy. V daném případě účastník používá tzv. smíšenou smlouvu, která je tvořena jednak smlouvou o připojení a poskytování veřejných služeb retransmise prostřednictvím satelitu a jednak smlouvou o koupi a prodeji, a to dle drobného písma uvedeného na konci smluvního formuláře uzavřené dle zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník. Z všeobecných obchodních podmínek dále vyplývá, že v případě využití akce se na zapůjčení technického vybavení použije smlouva o výpůjčce dle § 659 až 662 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník.

V případě smlouvy o připojení a poskytování veřejných služeb retransmise prostřednictvím satelitu vyplývají podstatné náležitosti této smlouvy z ustanovení § 63 odst. 3 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích). Ustanovení § 63 odst. 3 písm. b) bod 3. tohoto zákona stanoví taxativní výčet identifikačních údajů o nepodnikající fyzické osobě, které musí být součástí této smlouvy; jedná se o jméno a příjmení, bydliště, datum narození a rodné číslo fyzické osoby, bylo-li přiděleno. Stanoví-li přitom zvláštní zákon taxativně rozsah osobních údajů, které může správce shromažďovat, je třeba současně tento rozsah považovat za nezbytný pro naplnění stanoveného účelu a uvedené údaje za odpovídající stanovenému účelu ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb.

V případě kupní smlouvy dle obchodního zákoníku, resp. smlouvy o výpůjčce dle občanského zákoníku, již tyto zákony nestanoví vymezení osobních údajů potřebných pro identifikaci smluvních stran, dle názoru správního orgánu jsou ovšem v tomto případě dostatečnými, a tedy i nezbytnými osobními údaji jméno, příjmení, adresa a datum narození fyzické osoby. Správní orgán v této souvislosti nepochybně potřebu účastníka řízení identifikovat druhou smluvní stranu, současně ale považuje za nadbytečné shromažďovat o něm údaje vyplývající z jeho fotografie, údaj o jeho rodinném stavu, jméno, příjmení a rodné číslo jeho manžela nebo manželky a dětí, rodné příjmení a místo narození. Tyto údaje jsou dle správního orgánu pro daný účel (uzavření a plnění smlouvy) jednoznačně nadbytečné a i bez nich může účastník řízení smlouvu řádně uzavřít, poskytnout plnění a v případě porušení smlouvy vymáhat svoje pohledávky.

Další z povinností správce osobních údajů je informační povinnost podle § 11 odst. 1 tohoto zákona, tedy povinnost již při shromažďování osobních údajů informovat subjekty údajů (klienty) o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou jejich údaje zpracovávány, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat a komu mohou být zpřístupněny, a dále je poučít o jejich právu přístupu k osobním údajům, právu na opravu osobních údajů, jakož i o dalších právech stanovených v § 21 zákona č. 101/2000 Sb. Správce osobních údajů je také povinen

podle § 11 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. poučit subjekty údajů o tom, zda je poskytnutí osobního údaje povinné či dobrovolné. Tuto povinnost má správce osobních údajů v případě, že zpracovává osobní údaje získané od subjektu údajů.

Účastník řízení uvádí, že informační povinnost plní prostřednictvím svých dealerů (zpracovatelů), kteří jsou povinni poskytnout zákazníkům (subjektu údajů) veškeré relevantní informace. Podle § 11 odst. 7 zákona č. 101/2000 Sb. může za správce plnit informační povinnost zpracovatel; z obsahu spisového materiálu ovšem nijak nevyplývá, že by účastník řízení tuto povinnost na zpracovatele přenesl, resp. že by mu smluvně uložil ji plnit. V daném případě proto za její splnění odpovídá účastník řízení jako správce osobních údajů. Účastník řízení dále uvádí, že nad rámec výše uvedeného plní informační povinnost prostřednictvím textu ve formulářové smlouvě, ale také současně ve všeobecných obchodních podmínkách. Z obsahu textu ve formulářové smlouvě i z obsahu všeobecných obchodních podmínek vyplývá, že účastník řízení informuje subjekty údajů o rozsahu, účelu a způsobu zpracování, o tom, kdo bude osobní údaje zpracovávat a komu mohou být zpřístupněny, neplní ale informační povinnost ve vztahu k právu subjektu údajů na přístup k osobním údajům, právu na opravu osobních údajů, jakož i o dalších právech uvedených v § 21 zákona č. 101/2000 Sb.; současně také z uvedených dokumentů nevyplývá, že by obsahovaly informaci o tom, zda je poskytnutí osobních údajů povinné či dobrovolné. (čj. SKO-3986/07)

12. Ke zpřístupňování osobních údajů povinných exekutorem

Účastník řízení má v daném případě stanoven jako účel řádné provedení exekuce a vymození dlužné částky; tento proces zpracování osobních údajů se přitom skládá z řady jednotlivých úkonů (operací), při kterých je různým způsobem (shromáždění, uchování, použití, někdy i zveřejnění) zpracováván rozdílný rozsah osobních údajů.

Jedním z výše uvedených úkonů je tzv. výzva k dobrovolnému splnění povinnosti podle § 50 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, a její doručení povinnému. V daném případě je třeba konstatovat, že výzva k dobrovolnému splnění povinnosti je jedním z úkonů exekučního řízení (sice méně formalizovaným), stejně jako exekuční příkaz, usnesení exekutora apod., který je zachycen v písemné podobě v určité listině. Je zřejmé, že tato listina musí být povinnému řádně doručena, tak aby mohla vyvolat zamýšlený účinek. Jelikož zákon č. 120/2001 Sb. až na výjimky neupravuje postup pro doručování, použijí se dle § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb. přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu. Doručování fyzickým osobám upravuje občanský soudní řád v § 46, postup při doručování poté v § 49 a následujících. Ustanovení § 50c odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, poté upravuje postup doručujícího orgánu (v daném případě zaměstnance účastníka řízení) tehdy, byla-li písemnost uložena a je třeba v místě doru-

čování zanechat adresátovi výzvu. Zákon zde připouští možnost zanechat výzvu ve schránce nebo na jiném vhodném místě; podle správního orgánu by tedy výzva mohla být zanechána i vylepením na zeď vedle schránek. Současně je ale třeba dodržet ustanovení § 50c odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., které upravuje náležitosti této výzvy, přičemž rozsah zde uvedených údajů (i osobních) je nutno považovat za taxativní výčet. V daném případě ze spisového materiálu vyplývá, že rozsah údajů uvedených na vylepené výzvě neodpovídal ustanovení § 50c odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb. Účastník řízení ve svém vyjádření dle správního orgánu ztotožňuje výzvu k dobrovolnému plnění podle § 50 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb. s výzvou k vyzvednutí doručované písemnosti podle § 50c odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb.; obě tato ustanovení ovšem spolu nijak nesouvisejí a upravují hmotněprávně i procesně rozdílné instituty. Správný postup by dle správního orgánu byl takový, že by účastník řízení v domě vylepil výzvu o možnosti vyzvednutí si doručované písemnosti, kterou by byla výzva k dobrovolnému splnění povinnosti, tzn. podle § 50c odst. 2 by na výzvě uvedl pouze adresáta, svoje označení a dále u koho, kde a v který den byla písemnost (výzva k dobrovolnému splnění povinnosti) uložena a do kdy si ji může adresát vyzvednout. Jedině takový postup je v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 99/1963 Sb. a zákona č. 120/2001 Sb. Pokud v dané věci účastník řízení postupoval tak, že vyvěsil v domě i další osobní údaje uvedené ve výzvě k dobrovolnému splnění povinnosti, zpřístupnil tím tyto údaje dalším osobám, které v tomto domě bydlí, resp. které do něj vstoupily, a tím použil tyto osobní údaje k jinému účelu, než ke kterému byl ze zákona oprávněn. (čj. SKO-4222/07)

13. Ke zpracování rodného čísla exekutorem

Podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. je správce osobních údajů povinen zpracovávat pouze přesné osobní údaje. Ze spisového materiálu však vyplývá, že účastník řízení zpracovával při jím prováděné exekuci nesprávné rodné číslo povinného, tedy nepochybně zpracovával nepřesný osobní údaj. Správní orgán v této souvislosti konstatuje, že při provádění exekuce, která představuje významný zásah do majetkových práv dotčené osoby, je třeba trvat na zvýšeném požadavku na přesnost zpracováváných osobních údajů. Za tímto účelem má účastník řízení ze zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, řadu oprávnění, např. dle § 33a tohoto zákona má přístup do informačního systému evidence obyvatel a registru rodných čísel, dle § 33 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb. mají orgány státní správy povinnost součinnosti s exekutorem (což lze nepochybně využít ve vztahu k živnostenskému úřadu v případě, kdy je povinný označen místem podnikání a identifikačním číslem, a exekutor tedy nezná jeho přesnou adresu trvalého pobytu) atd. Vzhledem k míře zásahu do soukromí povinného je přitom dle správního orgánu nezbytné, aby měl účastník řízení (a obecně každý exekutor) ještě před provedením prvního úkonu jistotu v identifikaci povinného.

Ze spisového materiálu přitom vyplývá, že účastník řízení na základě provedené lustrace v evidenci obyvatel a registru rodných čísel vybral jednu ze dvou možných fyzických osob a tuto dále považoval za povinného, aniž by si správnost svého závěru ověřil. Ze spisového materiálu dále vyplývá, že ačkoliv byl účastník řízení upozorněn na použití nesprávného rodného čísla, v důsledku čehož své exekuční příkazy zrušil, přesto nadále zpracovával nepřesné rodné číslo a vydal exekuční příkaz opět proti subjektu, který nebyl v dané věci povinným.

Účastník řízení ve svém vyjádření popsal, jakým způsobem prováděl ve věci lustraci povinného a jak tedy došlo k záměně mezi dvěma osobami. Správní orgán k tomuto vyjádření uvádí, že účastníkem řízení uvedený postup je ve vztahu ke splnění povinnosti dle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. nedostatečný; z vyjádření totiž nepřímo vyplývá, že účastník řízení poté, co lustraci zjistil dvě fyzické osoby totožného jména, příjmení a data narození, které by mohly být ve věci povinným, neprováděl již další šetření ke ztotožnění správné osoby povinného, ale jednu z těchto dvou osob „náhodně“

vybral. Jak je přitom již výše uvedeno, má účastník řízení ze zákona široký rozsah oprávnění k provedení exekuce, a v případě, kdy je mu známo alespoň identifikační číslo povinného a místo podnikání, měl si postupem podle § 33 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb. vyžádat potřebné údaje z živnostenského rejstříku [srov. § 60 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon)]. Správní orgán tedy spatřuje porušení povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. i ve skutečnosti, že účastník řízení již od počátku zpracovával nepřesný osobní údaj, kdy nesprávně provedl přiřazení dalších osobních údajů k údajům uvedeným k identifikaci povinného v návrhu na nařízení exekuce, resp. v usnesení soudu o pověření soudního exekutora provedením exekuce. (čj. SKO-4590/07)

Poznámka:

- ¹⁾ Za jednotlivými texty, které jsou rozděleny do tematických okruhů, jsou vždy kurzivou uvedena interní čj., pod kterými jsou jednotlivé případy v Úřadu evidovány.
- ²⁾ Materiál je také k dispozici na internetové adrese Úřadu www.uouu.cz v sekci Dozorová činnost v rubrice Správní delikty/Z rozhodovací činnosti.

Informace o zprovoznění elektronického informačního bulletinu na webových stránkách Úřadu

Na počátku roku 2008 uskutečnila agentura Eurobarometer výzkum evropského veřejného mínění, zaměřený na názory a znalosti správců osobních údajů. Tento výzkum ukázal, že správci údajů v České republice jsou ve všech oblastech znalostí a praktických postupů ochrany osobních údajů v rámci Evropy vcelku průměrní. Neznalost problematiky se projevila především v oblasti informovanosti a přehledu o tom, jakým způsobem je nastavena ochrana osobních údajů v zahraničí.

Jedním ze způsobů, kterým chce Úřad změnit tento nepříznivý stav, je nová služba veřejnosti formou elektronického informačního bulletinu, který bude umístěn na webových stránkách Úřadu v rubrice „Ochrana osobních údajů v zahraničních médiích“.

Rubrika bude přinášet na webových stránkách Úřadu www.uouu.cz stručné anotace, zprávy a zajímavosti o celosvětovém dění v oblasti ochrany osobních údajů a soukromí, které jsou rozděleny dvojím způsobem. Prvním z nich je dě-

lení podle kategorie správců do oddílů věnovaných veřejné správě, policejním a bezpečnostním složkám, finančnictví, zdravotnictví a sociálním službám atd. Druhý způsob rozděluje zprávy podle typu zpracovávaných údajů a přinese zvláštní oddíly věnované biometrickým údajům, databázím DNA, internetu a virtuálním společenským sítím i technologii radiofrekvenční identifikace a jejím aplikacím.

Základním zdrojem informací je služba Email Alert společnosti Internet Securities Incorporated dodávající zprávy k vyžádaným tématům ze zemí bývalé východní Evropy, Austrálie, Číny, Indie a dalších států zvl. jihovýchodní Asie. Tento zdroj bude doplněn zprávami z internetových serverů velkých světových periodik typu New York Times, Guardian, Focus, nezávislých organizací a evropských dozorových orgánů v oblasti ochrany osobních údajů.

Rubrika „Ochrana osobních údajů v zahraničních médiích“ je od prosince 2008 k dispozici na internetové adrese Úřadu www.uouu.cz v sekci Média.

Pracovní skupina pro ochranu údajů zřízená podle článku 29

**02107/07/CS
WP 142**

Stanovisko 9/2007 k úrovni ochrany osobních údajů na Faerských ostrovech

přijaté dne 9. října 2007

Tato pracovní skupina byla zřízena podle článku 29 směrnice 95/46/ES. Je nezávislým evropským poradním orgánem ve věcech ochrany údajů a soukromí. Její úloha je popsána v článku 30 směrnice 95/46/ES a článku 15 směrnice 2002/58/ES.

Služby sekretariátu zajišťuje ředitelství C (Občanská spravedlnost, práva a občanství) Evropské komise, generální ředitelství pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost, B-1049 Brusel, Belgie, kancelář č. LX-46 06/80.

Internetová stránka: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/index_en.htm

**STANOVISKO PRACOVNÍ SKUPINY PRO OCHRANU FYZICKÝCH OSOB
V SOUVISLOSTI SE ZPRACOVÁNÍM OSOBNÍCH ÚDAJŮ
zřízené směrnicí 95/46/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 24. října 1995**

k úrovni ochrany osobních údajů na Faerských ostrovech

**PRACOVNÍ SKUPINA PRO OCHRANU FYZICKÝCH OSOB V SOUVISLOSTI
SE ZPRACOVÁNÍM OSOBNÍCH ÚDAJŮ,**

s ohledem na směrnici 95/46/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů¹ (dále jen „směrnice“), a zejména na článek 29 a čl. 30 odst. 1 písm. b) této směrnice,

s ohledem na svůj jednací řád², a zejména na články 12 a 14 uvedeného řádu,

PŘIJALA TOTO STANOVISKO:

1. ÚVOD: ZÁKON O OCHRANĚ ÚDAJŮ NA FAERSKÝCH OSTROVECH

1.1. Statut Faerských ostrovů

Faerské ostrovy leží v severním Atlantickém oceánu. Tvoří je 18 ostrovů oddělených mořskými úžinami nebo fjordy. Ostrovy jsou z administrativně-správního hlediska rozděleny do sedmi krajů, které se dělí na 120 komun. Spolu s Dánskem a Grónskem tvoří Faerské ostrovy Dánské království, což je konstituční monarchie.

Na základě zákona o samosprávě z roku 1948 získaly ostrovy samosprávný statut v rámci Dánského království. Zákon o samosprávě rozděluje všechny politické oblasti do dvou hlavních skupin, přičemž obecné záležitosti jsou v pravomoci království a zvláštní (faerské) záležitosti spadají do správy a zákonodárství faerské samosprávy.

Zákon o samosprávě uznává pravomoc faerských orgánů, parlamentu a vlády, v oblasti vydávání zákonů a správy zvláštních záležitostí³. Oblasti, které nejsou přenesené do „zvláštních záležitostí“, zůstávají jako „obecné záležitosti“ v pravomoci zákonodárných a správních orgánů království.

Avšak i v těchto oblastech lze přenést zvláštní pravomoci, jako například správu nebo přijetí zvláštních předpisů v rámci královských nařízení. Převzetí určité politické oblasti od orgánů království předpokládá, že Faeřané přebírají úplnou hospodářskou, zákonodárnou a správní odpovědnost za danou oblast.

¹ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31, dostupná na internetové stránce:

http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/media/dataprot/index.htm

² Přijatý pracovní skupinou na třetím zasedání konaném dne 11. září 1996.

³ Zákon o samosprávě, § 1.

Regulace ochrany osobních údajů na Faerských ostrovech vychází ze zákonů schválených faerským parlamentem a ze zákonů upravujících obecné záležitosti. Zákon o ochraně osobních údajů schválil faerský parlament v roce 2001 a provádí ho faerský Úřad pro ochranu osobních údajů.

Dánský zákon o ochraně osobních údajů se vztahuje pouze na zpracování údajů v rámci orgánů království (tj. policie a státní zastupitelství, krajské věznice a vězeňská a probační služba, vysoký komisař Faerských ostrovů, zpracovávání případů v oblasti rodinného práva, církevní úřady). Vzhledem k tomu, že dánský zákon o ochraně osobních údajů⁴ vychází z uvedené směrnice, předpokládá se, že poskytuje alespoň přiměřenou ochranu v souvislosti se zpracováním osobních údajů, a tyto oblasti nejsou proto předmětem tohoto dokumentu.

1.2. Stávající právní rámec pro ochranu údajů:

Komentář k přípravné práci na faerském zákoně o ochraně údajů svědčí o tom, že byly vzaty v úvahu právní předpisy o ochraně osobních údajů Dánska a Norska. Podle řady prohlášení Dánska v období od roku 1994 do roku 2003 byly na Faerských ostrovech provedeny protokoly 7, 9 a 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod z roku 1950. Podle prohlášení Dánska v době ratifikace Úmluvy č. 108 se tato úmluva nevztahuje na Faerské ostrovy.

Režim ochrany údajů zahrnuje řadu různých předpisů na ochranu fyzických osob, jejichž údaje se zpracovávají. Tyto předpisy vycházejí ze zásad a hodnot podobných zásadám a hodnotám zavedeným v právu EU. Zákon o ochraně osobních údajů (dále jen „zákon“)⁵ představuje základní kámen právních předpisů o ochraně osobních údajů na Faerských ostrovech. Tento zákon jasně odráží obsah uvedené směrnice.

Podle článku 299 Smlouvy o založení Evropského společenství se uvedená směrnice nevztahuje na Faerské ostrovy, které se proto pro účely článků 25 a 26 směrnice považují za třetí zemi.

2. POSOUZENÍ ZÁKONA FAERSKÝCH OSTROVŮ O OCHRANĚ OSOBNÍCH ÚDAJŮ Z HLEDISKA ZAJIŠTĚNÍ JEJICH ODPOVÍDAJÍCÍ OCHRANY

Pracovní skupina pro ochranu osobních údajů zřízená podle článku 29 (dále jen „pracovní skupina“) posuzuje přiměřenost zákona o ochraně osobních údajů na Faerských ostrovech odkazem na uvedený zákon.

Metodická hlediska

Metodická hlediska pro hodnocení režimu ochrany osobních údajů Faerských ostrovů stanoví pracovní skupina ve svém dokumentu *Předávání osobních údajů do třetích zemí: uplatnění článků 25 a 26 směrnice EU o ochraně údajů* (WP 12 5025/98).⁶ Tato hlediska lze rozčlenit takto:

⁴ Zákon č. 429 ze dne 31. května 2000 o zpracování osobních údajů. Tento zákon provádí směrnici 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.

⁵ Zákon č. 73 ze dne 8. května 2001.

⁶ Viz též Evropská komise, *Preparation of a methodology for evaluating the adequacy of the level of protection of individuals with regard to the processing of personal data* (Lucemburk: Úřad pro úřední tisky ES, 1998).

1. Obsahové zásady

- Omezení účelu
- Kvalita a přiměřenost údajů
- Transparentnost
- Zabezpečení údajů
- Práva na přístup, opravu a námitku
- Omezení následného předávání údajů
- Dodatečné zásady, které je třeba použít na zvláštní typy zpracování údajů, například (i) zpracování citlivých údajů, (ii) přímý marketing a (iii) automatizovaná rozhodnutí

2. Procesní mechanismy / mechanismy vynucování

- Zajištění dobré úrovně dodržování předpisů
- Podpora jednotlivých subjektů údajů
- Poskytnutí náležitého odškodnění poškozeným stranám

Zákon se vztahuje na zpracování osobních údajů fyzických osob v soukromém a veřejném sektoru.⁷ Vztahuje se však pouze „1) na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů, 2) na neautomatizované zpracování osobních údajů, které jsou obsaženy v rejstříku nebo do něj mají být zařazeny“.⁸ Zákon se nevztahuje na zpracování osobních údajů prováděné fyzickou osobou v rámci činností čistě soukromého rázu.⁹

Podle uvedeného zákona se „osobními údaji“ rozumí „veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“)“.¹⁰ Tato definice odpovídá první části definice „osobních údajů“ uvedené v čl. 2 písm. a) směrnice.

2.1. Obsahové zásady

Základní zásady

Zásada omezení účelu vyžaduje, aby byly údaje zpracovávány pro stanovený účel a následně použity nebo sděleny dále pouze v míře slučitelné s účelem předání. Jedinými výjimkami z tohoto pravidla by byly výjimky požadované demokratickou společností na základě jednoho z důvodů uvedených v článku 13 směrnice. Výjimky lze také udělit podle článku 9 směrnice, jsou-li nezbytné pro zaručení svobody projevu.

Pracovní skupina došla k závěru, že faerské právo tento požadavek splňuje. Paragraf 8 odst. 2 zákona stanoví, že osobní údaje musejí být shromažďovány pouze pro stanovené a oprávněné účely v souladu s povoláním zpracovatele a nesmějí být dále zpracovávány žádným způsobem neslučitelným s těmito účely. Výjimky existují pouze v případě výslovného souhlasu a v případě zpracování osobních údajů pro

⁷ Článek 1 a čl. 3 odst. 1 zákona.

⁸ Ustanovení čl. 3 odst. 1 zákona. Toto pravidlo je v souladu s čl. 3 odst. 1 směrnice 95/46/ES.

⁹ Ustanovení čl. 3 odst. 2 zákona.

¹⁰ Ustanovení čl. 2 odst. 1 zákona.

historické, statistické nebo vědecké účely, jichž je méně, než uvádí článek 13 směrnice.

Zásada kvality a přiměřenosti údajů vyžaduje, aby byly údaje přesné a v případě potřeby aktualizované. Údaje musí být přiměřené, relevantní a nikoli přebytné ve vztahu k účelům, pro které jsou předávány a dále zpracovávány.

Paragraf 8 odst. 3 zákona stanoví, že údaje musejí být relevantní a v množství úměrném účelům jejich sběru a účelům, pro které jsou následně zpracovávány, a paragraf 8 odst. 6 uvádí, že zpracování údajů musí být přesné a uspořádané způsobem zajišťujícím požadovanou aktualizaci údajů. Dále je třeba provádět nezbytnou kontrolu pro zajištění neprodleného výmazu nebo opravy údajů, které se ukáží jako nepřesné nebo zavádějící. Pracovní skupina považuje proto tento požadavek ze strany faerského zákona za splněný.

Zásada transparentnosti údajů vyžaduje, aby byly fyzickým osobám poskytovány informace ohledně účelu zpracování údajů a totožnosti správce údajů ve třetí zemi a další informace v míře potřebné pro zajištění řádného zpracování. Výjimky by měly být povolovány pouze v souladu s čl. 11 odst. 2 a článkem 13 směrnice.

Tento požadavek je splněn paragrafem 21 zákona, který stanoví, že v případě, kdy byly údaje získány od jiné osoby než od subjektu údajů, správce shromažďující tyto údaje musí informovat subjekt údajů, jaké osobní údaje byly shromážděny, a též uvést jméno a adresu správce a účely zpracování, informaci, zda budou osobní údaje předávány, a pokud ano, komu, a veškeré další informace nezbytné pro to, aby mohl subjekt údajů chránit své zájmy v souladu se zákonem. Tato pravidla se nevztahují na případy, kdy subjekt údajů již má uvedené informace, kdy je zaznamenání nebo zveřejňování těchto údajů stanoveno zákonem nebo kdy není informování subjektu údajů možné nebo by vyžadovalo neúměrné úsilí.

Odchylky – v případě, kdy by zveřejnění údajů mohlo ohrozit bezpečnost státu nebo jeho zahraniční politiku, kdy se údaje týkají zabránění trestné činnosti, kdy zveřejnění údajů není v zájmu subjektu údajů ze zdravotních či osobních důvodů, z důvodu zachování důvěrnosti informací stanovené zákonem, údajů pro vnitřní potřebu určitého úřadu a v případě převažujících veřejných nebo osobních zájmů – jsou obsaženy v článku 22 a jsou obecně v souladu s výjimkami povolenými směrnicí.

Zásada zabezpečení vyžaduje, aby správce údajů přijal příslušná technická a organizační opatření s ohledem na rizika vyplývající ze zpracování údajů. Všechny osoby přímo podléhající správci, včetně zpracovatele, musí zpracovávat údaje pouze podle pokynů správce.

Ustanovení čl. 31 odst. 2 až 5 zákona se týkají zabezpečení. Osoby a společnosti provádějící práce pro správce nebo zpracovatele a mající přístup k údajům musejí tyto údaje zpracovávat pouze podle pokynů správce. Zpracování údajů se pak provádí podle písemné dohody mezi zúčastněnými stranami, která sama musí tuto podmínku obsahovat. Na základě technických a organizačních bezpečnostních opatření zajistí správce a zpracovatel, aby bylo zpracování osobních údajů v souladu s ustanoveními zákona týkajícími se spolehlivosti, osobní svobody a přístupu k údajům, a přijmou vhodná technická a organizační bezpečnostní opatření na ochranu osobních údajů proti náhodnému nebo nezákonnému zničení, ztrátě nebo úpravám, neoprávněnému

zveřejnění, zneužití nebo jinému způsobu zpracování porušujícím ustanovení zákona. Písemná dokumentace organizačních bezpečnostních opatření je dostupná zaměstnavatelům správce a zpracovatele a Úřadu pro ochranu údajů. Pokyny správce nesmějí omezovat novinářskou svobodu nebo bránit vydávání uměleckých či literárních děl.

Požadavky faerského zákona týkající se technických a organizačních bezpečnostních opatření tuto zásadu splňují.

Právo na přístup, opravu a námitku vyžaduje, aby měl subjekt údajů právo získat kopii všech údajů, které se ho týkají a které se zpracovávají, a právo na opravu údajů v případě, že se zjistí, že jsou nepřesné. Za určitých okolností by měl mít též možnost vznést námitku proti zpracování údajů, které se ho týkají. Jedinou výjimkou z těchto práv by měly být případy uvedené v článku 13 směrnice.

Co se týká práva na přístup, musí správce podle článku 19 zákona na žádost subjektu údajů sdělit jméno a adresu správce a jeho zástupců, podřízených správce, informace o způsobu a účelu zpracování údajů, o povaze zpracovávaných údajů, zdroji údajů, zda byly údaje někomu sděleny, a pokud ano, komu, a jaká bezpečnostní opatření byla přijata, pokud tyto informace samy neohrožují zabezpečení údajů. Zdá se, že v tomto ohledu splňuje faerský zákon požadavky pracovního dokumentu WP12.

Výjimky obsažené v čl. 22 odst. 1, 3 a 4 se zdají být v souladu s výjimkami povolenými článkem 13 směrnice. Sporné může být, zda je v souladu s tímto článkem výjimka ohledně údajů, které se používají pouze interně v určitém úřadu a nesdělují se ostatním. Pravidla o poskytování informací se na tuto situaci zjevně nevztahují, čímž je vyloučeno právo být informován v okamžiku, kdy jsou údaje použity pouze v určitém úřadě a nejsou sděleny ostatním.

Faerské ostrovy informovaly pracovní skupinu zřízenou podle článku 29, že původní překlad čl. 22 části 1 č. 5 ve faerském zákoně je nepřesný. Překlad měl znít takto: „které se nacházejí výhradně v textech zpracovaných pro interní předběžné účely a které nebyly sděleny jiným osobám.“

Faerské ostrovy dále informovaly pracovní skupinu zřízenou podle článku 29, že uvedenou výjimku je třeba posuzovat v souvislosti s faerským zákonem o nahlížení do správních spisů, na který faerský zákon o zpracování osobních údajů odkazuje. Zákon o nahlížení do správních spisů kromě jiného uvádí, že interní dokumenty představují výjimku z předpisů o přístupu k dokumentům, ale přesto je možné získat přístup ke konkrétním informacím v těchto dokumentech. Tento předpis je podobný předpisům o interních dokumentech v dánském zákoně o přístupu k veřejným záznamům.

Nakonec Faerské ostrovy informovaly pracovní skupinu zřízenou podle článku 29, že výjimka v čl. 22 části 1 č. 5 je převzata přímo z norského zákona o zpracování osobních údajů.

S přihlédnutím k dodatečným informacím poskytnutým Faerskými ostrovy ohledně znění a jeho výkladu se nezdá, že výjimka týkající se práva na poskytnutí informací o interních dokumentech představuje nějaké závažné omezení práva být informován.

Co se týká práva na opravu, ukládá článek 27 zákona povinnost správci provést opravu, výmaz nebo blokování osobních dat a oznámit tuto skutečnost třetí straně, které byly osobní údaje sděleny, buď z vlastního podnětu nebo na žádost subjektu údajů, a tím splňuje požadavky stanovené v pracovním dokumentu WP12, aby byl subjekt údajů schopen dosáhnout opravy nepřesných údajů.

Právem na námitku se zabývá článek 26 zákona, který stanoví, že subjekt údajů může kdykoli vznést námitku proti zpracování údajů, které se ho týkají, a pokud je oprávněnost námitky potvrzena, nesmí být tyto údaje dále zpracovávány. Toto ustanovení přiznává subjektu údajů větší práva ve srovnání s požadavkem v pracovním dokumentu WP12, že by „za určitých okolností“ mělo být přiznáno právo vznést námitku.

Omezení předávání údajů dále vyžaduje, aby bylo další předávání osobních údajů příjemcem původně předaných údajů povoleno pouze tehdy, podléhá-li druhý příjemce (tj. příjemce v rámci dalšího předání údajů) pravidlům poskytujícím přiměřenou úroveň ochrany. Jediné povolené výjimky by měly odpovídat čl. 26 odst. 1 směrnice.

Podle článku 16 zákona se předávání do cizích zemí může uskutečnit pouze tehdy, pokud dotyčná cizí země zajistí odpovídající úroveň ochrany a Úřad pro ochranu osobních údajů vydá povolení. Přiměřenost úrovně ochrany zajištěné cizí zemí musí být posouzena s ohledem na všechny okolnosti související s předáním údajů, účel a trvání předání údajů, povahu údajů, právní předpisy platné v dotyčné cizí zemi a profesní pravidla a bezpečnostní opatření, která jsou v této zemi dodržována.

Pro předávání osobních údajů do cizích zemí je požadováno povolení Úřadu pro ochranu osobních údajů.¹¹ Avšak ministr spravedlnosti může na doporučení uvedeného úřadu rozhodnout, že do některých zemí lze předávat údaje bez povolení tohoto úřadu.¹² Tato ustanovení jsou obsažena ve vyhlášce ministerstva č. 33, která uvádí, že osobní údaje lze převádět do členských států EU, na Island, do Norska, Švýcarska, Argentiny, Guernsey a na ostrov Man bez povolení Úřadu pro ochranu osobních údajů.¹³ Zdá se tudíž, že předávání osobních údajů do cizích zemí vyžaduje podobné posouzení, jaké se provádí v rámci práva EU.¹⁴ Toto posouzení provádí Úřad pro ochranu osobních údajů.

Zdá se, že ustanovení zákona týkající se předávání osobních údajů splňují kritéria pracovního dokumentu WP 12. Odchyly¹⁵ jsou omezeny na odchyly povolené v článku 26 směrnice.

Dodatečné zásady, které mají být uplatněny na zvláštní typy zpracování údajů:

¹¹ Ustanovení čl. 16 odst. 1 zákona.

¹² Ustanovení čl. 16 odst. 2 zákona.

¹³ Ministerská vyhláška č. 33 ze dne 11. dubna 2005 o předávání osobních údajů do zemí bez povolení Úřadu pro ochranu osobních údajů, čl. 1 odst. 1.

¹⁴ Faerský zákon se však od článku 25 směrnice 95/46/ES nepatrně liší.

¹⁵ Článek 17 zákona.

Citlivé údaje – tam, kde jde o „citlivé“ kategorie údajů (uvedené v článku 8 směrnice), musí být přijata dodatečná ochranná opatření, například požadavek, aby subjekt údajů udělil výslovný souhlas k takovému zpracování. Definice citlivých údajů v zákoně¹⁶ je v souladu s článkem 8.

Zákon stanoví podmínky pro zpracování citlivých údajů. Pracovní dokument WP12 požaduje, aby byla pro zpracování citlivých osobních údajů zavedena dodatečná ochranná opatření se zvláštním upozorněním na výslovný souhlas daného subjektu. Článek 10 zákona uvádí výčet podmínek, které musejí být splněny předtím, než lze citlivé osobní údaje zpracovávat.

Přímý marketing – tam, kde jsou údaje předávány pro účely přímého marketingu, by měl mít subjekt údajů možnost kdykoli „zvolit vynětí údajů“, aby údaje o něm již nebyly k takovým účelům využívány.

Předávání osobních údajů pro účely marketingu podle zákona vyžaduje, aby byl subjekt údajů do tohoto předání zapojen. Sdělení údajů týkajících se určitého spotřebitele nějaké třetí straně pro účely marketingu nebo použití těchto údajů jménem třetí strany pro účely marketingu vyžaduje výslovný souhlas subjektu údajů,¹⁷ který lze kdykoli odvolat.¹⁸ Subjekt údajů má právo vznést námitku proti zpracování údajů, které se ho týkají,¹⁹ což znamená, že je-li námitka odůvodněná,²⁰ může subjekt údajů zvolit vynětí údajů ze zpracování pro účely marketingu. Toto právo na námitku lze uplatnit kdykoli.²¹

Úroveň ochrany podle zákona týkající se přímého marketingu je tedy v souladu s pracovním dokumentem WP12.

Automatizované individuální rozhodnutí – tam, kde jsou údaje předávány za účelem přijetí automatizovaného rozhodnutí ve smyslu článku 15 směrnice, by měla mít daná osoba právo znát logické odůvodnění tohoto rozhodnutí a měla by být přijata další opatření na ochranu jejích oprávněných zájmů.

Faerské ostrovy informovaly pracovní skupinu zřízenou podle článku 29, že faerský zákon zatím neobsahuje zvláštní ustanovení týkající se automatizovaných rozhodnutí.

Faerské ostrovy shledaly, že subjekt údajů je chráněn podle jiných ustanovení zákona, jako je například právo na přístup, informace a na námitku.

Co se týká rozhodnutí veřejných orgánů, jsou subjekty údajů dále chráněny zákony o správě a přístupu k údajům. V souladu s nepsanými správními pravidly platnými na Faerských ostrovech musejí orgány veřejné moci posuzovat každou záležitost samostatně, a nemohou proto používat automatizovaná rozhodnutí.

¹⁶ Ustanovení čl. 2 odst. 9 zákona.

¹⁷ Ustanovení čl. 9 odst. 3 zákona.

¹⁸ Článek 29 zákona.

¹⁹ Ustanovení čl. 26 odst. 1 zákona.

²⁰ Ustanovení čl. 26 odst. 2 zákona.

²¹ Ustanovení čl. 26 odst. 1 zákona.

2.2. Procesní mechanismy / mechanismy vynucování

Zásady obsažené v pracovním dokumentu WP 12 požadují, aby byly v rámci hodnocení přiměřenosti právního systému nějaké třetí země identifikovány související cíle procesního systému v oblasti ochrany osobních údajů a na tomto základě posouzeny typy různých soudních a mimosoudních procesních mechanismů používaných v této zemi.

Cílem systému na ochranu osobních údajů je zajistit dobrou úroveň dodržování uvedených pravidel, zajistit podporu a pomoc jednotlivým subjektům údajů při výkonu jejich práv a zajistit příslušné odškodnění pro poškozenou stranu v případě, že nejsou pravidla dodržována.

Zajištění dobré úrovně dodržování pravidel znamená, že systém je charakterizován vysokým stupněm informovanosti správců údajů o jejich povinnostech a subjektů údajů o jejich právech a způsobu jejich výkonu. Existence účinných a odrazujících sankcí může hrát důležitou úlohu při zajišťování dodržování pravidel stejně tak jako systémy přímého ověřování ze strany orgánů, auditorů nebo nezávislých úředníků pro ochranu osobních údajů.

Pracovní skupina bere na vědomí, že faerský zákon poskytuje pro účely tohoto cíle řadu prvků, včetně níže uvedených.

(a) Komisař pro ochranu údajů

Faerský zákon zřizuje Úřad pro ochranu osobních údajů.²²

Úřad pro ochranu údajů, který tvoří rada a sekretariát, odpovídá za dozor nad zpracováváním údajů spadajícím do tohoto zákona a musí působit při výkonu svěřených funkcí zcela nezávisle.

To znamená, že vláda nemůže tomuto úřadu dávat žádné příkazy nebo pokyny. Rozhodnutí úřadu jsou konečná a nelze se proti nim odvolat k ministerstvu spravedlnosti ani k jinému správnímu orgánu.

Členy rady jmenuje ministr spravedlnosti na funkční období 4 let. Členy rady zpravidla nelze odvolat. Ve výjimečném případě však může ministr některého z členů odvolat, například v případě finančního podvodu. Členové též jednají podle pravidel „pravomoci k jednání“, která zajišťují, že rozhodnutí představenstva jsou nezávislá.

Úřad pro ochranu údajů je financován z faerského rozpočtu, o němž rozhoduje faerský parlament. Úřad pro ochranu údajů je připojen k rozpočtu, který přiděluje parlament ministrovi spravedlnosti. Poté, co parlament vydá rozhodnutí, disponuje dotací Úřad pro ochranu údajů.

S přihlédnutím k výše uvedeným ochranným opatřením by nemělo být pochyb ohledně toho, zda byly splněny potřebné podmínky pro zajištění úplné nezávislosti Úřadu pro ochranu údajů.

²² Článek 36 zákona.

2.2. Procesní mechanismy / mechanismy vynucování

Zásady obsažené v pracovním dokumentu WP 12 požadují, aby byly v rámci hodnocení přiměřenosti právního systému nějaké třetí země identifikovány související cíle procesního systému v oblasti ochrany osobních údajů a na tomto základě posouzeny typy různých soudních a mimosoudních procesních mechanismů používaných v této zemi.

Cílem systému na ochranu osobních údajů je zajistit dobrou úroveň dodržování uvedených pravidel, zajistit podporu a pomoc jednotlivým subjektům údajů při výkonu jejich práv a zajistit příslušné odškodnění pro poškozenou stranu v případě, že nejsou pravidla dodržována.

Zajištění dobré úrovně dodržování pravidel znamená, že systém je charakterizován vysokým stupněm informovanosti správců údajů o jejich povinnostech a subjektů údajů o jejich právech a způsobu jejich výkonu. Existence účinných a odrazujících sankcí může hrát důležitou úlohu při zajišťování dodržování pravidel stejně tak jako systémy přímého ověřování ze strany orgánů, auditorů nebo nezávislých úředníků pro ochranu osobních údajů.

Pracovní skupina bere na vědomí, že faerský zákon poskytuje pro účely tohoto cíle řadu prvků, včetně níže uvedených.

(a) Komisař pro ochranu údajů

Faerský zákon zřizuje Úřad pro ochranu osobních údajů.²²

Úřad pro ochranu údajů, který tvoří rada a sekretariát, odpovídá za dozor nad zpracováváním údajů spadajícím do tohoto zákona a musí působit při výkonu svěřených funkcí zcela nezávisle.

To znamená, že vláda nemůže tomuto úřadu dávat žádné příkazy nebo pokyny. Rozhodnutí úřadu jsou konečná a nelze se proti nim odvolat k ministerstvu spravedlnosti ani k jinému správnímu orgánu.

Členy rady jmenuje ministr spravedlnosti na funkční období 4 let. Členy rady zpravidla nelze odvolat. Ve výjimečném případě však může ministr některého z členů odvolat, například v případě finančního podvodu. Členové též jednají podle pravidel „pravomoci k jednání“, která zajišťují, že rozhodnutí představenstva jsou nezávislá.

Úřad pro ochranu údajů je financován z faerského rozpočtu, o němž rozhoduje faerský parlament. Úřad pro ochranu údajů je připojen k rozpočtu, který přiděluje parlament ministrovi spravedlnosti. Poté, co parlament vydá rozhodnutí, disponuje dotací Úřad pro ochranu údajů.

S přihlédnutím k výše uvedeným ochranným opatřením by nemělo být pochyb ohledně toho, zda byly splněny potřebné podmínky pro zajištění úplné nezávislosti Úřadu pro ochranu údajů.

²² Článek 36 zákona.

Nakonec lze uvést, že faerský Úřad pro ochranu údajů je organizován přesně tak jako dánský Úřad pro ochranu údajů.

Úřad pro ochranu údajů zajišťuje buď z vlastního podnětu nebo na základě stížnosti nějakého subjektu údajů, aby byly údaje zpracovávány podle tohoto zákona, zabývá se oznámeními a žádostmi o povolení zpracování údajů, vede veřejný rejstřík všech oznámení a povolení, zpracovává stanoviska k legislativním návrhům, dohlíží na zpracovávání osobních údajů, v případě potřeby vydává směrnice pro soukromý a veřejný sektor a zajišťuje správnou praxi a dohlíží na vývoj v oblasti zpracování osobních údajů v rámci této země a ve třetích zemích a poskytuje informace o vývoji v těchto oblastech.

Může nařídit správci, aby přerušil zakázané zpracování a opravil, vymazal nebo zablokoval určité zpracovávané údaje; zakázat správci, aby používal určitý postup spojený s rizikem, že zpracováním údajů bude porušen zákon; nařídit správci, aby přijal zvláštní technická a organizační bezpečnostní opatření na zabránění zpracování údajů, které nesmějí být zpracovány, a na ochranu osobních údajů proti náhodnému nebo nedovolenému zničení nebo náhodné ztrátě, úpravám, jejich sdělení neoprávněné osobě, zneužití nebo proti jiným nezákonným způsobům zpracování a ve zvláštních případech může vydat soudní příkaz namířený proti zpracovatelům údajů.

Členové a pracovníci Úřadu pro ochranu údajů mají kdykoli bez soudního příkazu přístup do všech prostor, kde se uskutečňuje správa operací týkajících se zpracování údajů, nebo do prostor, z nichž je přístup k údajům, které mají být zpracovány, a do všech prostor, kde jsou údaje nebo technické zařízení umístěny nebo používány.

Tyto pravomoci splňují požadavky z hlediska přiměřenosti.

Výroční zprávy obsahují veškeré činnosti Úřadu pro ochranu údajů. Tyto zprávy jsou veřejně přístupné a lze je nalézt na internetových stránkách úřadu.²³ Úřad pro ochranu údajů dosud zveřejnil 3 zprávy za rok 2002, 2003 a 2004.²⁴

(b) Existence odpovídajících donucovacích prostředků a sankcí

Pro stimulaci povinných adresátů zákona k zajišťování dobré úrovně dodržování obsahu předpisů stanoví zákon sankce a pokuty, které mají být ukládány v případě nedodržení předpisů. Stanoví-li však jiné právní předpisy přísnější tresty, slouží tyto jiné právní předpisy jako právní základ pro ukládání sankcí a pokut.²⁵ Sankce a pokuty mohou ukládat pouze soudy.²⁶

Všechna základní ustanovení zákona jsou podpořena sankcemi ve formě pokut nebo zadržení v případě jeho nedodržení a náhrady škody způsobené nedodržením bezpečnostních opatření podle článku 31. Odpovědnost není omezena na fyzické osoby, ale může se vztahovat i na právnické osoby.

²³ Článek 41 zákona.

²⁴ Zprávy lze vyhledat na domovské stránce faerského Úřadu pro ochranu údajů.
<http://www.datueftirlitid.fo/index.asp?PID={6A552A7B-263D-4D06-B468-F966DDAD0A15}>

²⁵ Ustanovení čl. 44 odst. 1 zákona.

²⁶ Ústavní zákon Dánska ze dne 5. června 1953, články 3 a 63.

Podpora jednotlivých subjektů údajů znamená, že určitá osoba by měla mít možnost prosadit svá práva rychle a účinně a bez prohibitivních nákladů. Pro tento účel musí být zaveden určitý institucionální mechanismus umožňující nezávislé vyšetřování stížností.

Výčet práv subjektu údajů je uveden v kapitole 7 zákona.²⁷ Způsob, jakým se může subjekt údajů domáhat svých práv, je uveden v článku 30 na základě stížnosti podané na Úřad pro ochranu údajů. Případně se může subjekt údajů uchýlit k obecnému právu podat stížnost přímo ke krajskému soudu.

Poté, co Úřad pro ochranu údajů přijme rozhodnutí, nelze se proti tomuto rozhodnutí odvolat k ministerstvu spravedlnosti nebo jinému správnímu orgánu, ale pouze k soudu.

Jedním z úkolů Úřadu pro ochranu údajů je poskytovat pomoc při výkladu uvedeného zákona. Je to orgán přístupný veřejnosti, který projednává stížnosti subjektů údajů a rozhoduje o údajných porušeních zákona. Občané mohou zejména požadovat na Úřadu pro ochranu údajů, aby provedl posouzení a poskytl tak institucionální podporu jednotlivcům pro řešení problémů. Postup posuzování je podrobně popsán na internetových stránkách Úřadu pro ochranu údajů a je k dispozici zdarma.

Zajištění náležité nápravy je klíčovým prvkem, který musí zahrnovat systém nezávislého soudního rozhodování nebo rozhodčího řízení umožňující případné vyplacení odškodnění a ukládání sankcí.

Článek 46 zákona stanoví, že správce musí nahradit jakoukoli škodu způsobenou zpracováním osobních údajů porušujícím tento zákon, není-li stanoveno, že této škodě nebylo možno ani opatrným a pečlivým zpracováním osobních údajů zabránit.

Články 44 a 45 ukládají sankce ve formě pokut nebo zadržení za porušení zákona. Osoby zapojené do podnikání mohou být zbaveny tohoto práva, budou-li odsouzeny pro trestný čin podle tohoto zákona.

Pracovní skupina považuje tedy faerský zákon za zákon, který dostatečně zajišťuje odpovídající nápravu v případě, kdy byly nějaké osoby poškozeny v důsledku porušení příslušných pravidel.

3. VÝSLEDKY POSOUZENÍ

Ačkoli faerský zákon možná nesplňuje všechny požadavky ukládané členským státům směrnicí o ochraně osobních údajů, je si pracovní skupina vědoma toho, že přiměřenost neznamena úplnou rovnocennost s úrovní ochrany stanovenou touto směrnicí.

²⁷ Články 26-30 zákona.

Na základě výše uvedených zjištění a doplňujících informací poskytnutých Faerskými ostrovy tak pracovní skupina dospěla k závěru, že Faerské ostrovy zajišťují odpovídající úroveň ochrany ve smyslu čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.

V Bruselu dne 9. října 2007

*Za pracovní skupinu
předseda
Peter SCHAAR*

PRACOVNÍ SKUPINA PRO OCHRANU ÚDAJŮ ZŘÍZENÁ PODLE ČLÁNKU 29

**00737/CS
WP 148**

Stanovisko 1/2008 k otázkám ochrany údajů v souvislosti s vyhledávači

přijaté dne 4. dubna 2008

Tato pracovní skupina byla zřízena podle článku 29 směrnice 95/46/ES. Jde o nezávislý evropský poradní orgán pro ochranu údajů a soukromí. Jeho úkoly jsou popsány v článku 30 směrnice 95/46/ES a článku 15 směrnice 2002/58/ES.

Sekretariát skupiny zajišťuje ředitelství C (civilní soudnictví, práva a občanství) Generálního ředitelství pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost Evropské komise, B-1049 Brusel, Belgie, kancelář č. LX-46 06/80.

Internetová stránka: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/index_en.htm

Obsah

SHRNUTÍ.....	3
1. ÚVOD	4
2. DEFINICE „VYHLEDÁVAČE“ A OBCHODNÍHO MODELU	5
3. JAKÉ DRUHY ÚDAJŮ?	6
4. PRÁVNÍ RÁMEC	7
4.1. Správci uživatelských údajů	7
4.1.1. Základní právo – respektování soukromého života	7
4.1.2. Použitelnost směrnice 95/46/ES (směrnice o ochraně údajů)	8
4.1.3. Použitelnost směrnice 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a směrnice 2006/24/ES (směrnice o uchovávání údajů)	12
4.2. Poskytovatelé obsahu	13
4.2.1. Svoboda projevu a právo na soukromý život	13
4.2.2. Směrnice o ochraně údajů	13
5. ZÁKONNOST ZPRACOVÁNÍ	15
5.1. Účely/důvody uvedené provozovateli vyhledávačů	15
5.2. Analýza účelů a důvodů provedená pracovní skupinou	16
5.3. Některé otázky, které musí odvětví vyřešit	19
6. POVINNOST INFORMOVAT SUBJEKT ÚDAJŮ	22
7. PRÁVA SUBJEKTŮ ÚDAJŮ	23
8. ZÁVĚR	24
PŘÍLOHA 1 PŘÍKLAD ÚDAJŮ ZPRACOVÁVANÝCH VYHLEDÁVAČI A	
TERMINOLOGIE	27
PŘÍLOHA 2	28

SHRNUTÍ

Vyhledávače se staly součástí každodenního života jednotlivců používajících internet a technologie pro vyhledávání informací. Pracovní skupina zřízená podle článku 29 uznává užitečnost vyhledávačů a jejich důležitost.

V tomto stanovisku pracovní skupina stanovuje jasný soubor odpovědností podle směrnice o ochraně údajů (95/46/ES) pro provozovatele vyhledávačů jako správce uživatelských údajů. Evropské právo na ochranu údajů se v některých situacích vztahuje také na vyhledávače jako poskytovatele údajů o obsahu (tj. indexu výsledků vyhledávání), kupříkladu nabízejí-li službu ukládání do vyrovnávací paměti (caching) nebo specializují-li se na vytváření profilů jednotlivců. Hlavním cílem stanoviska je najít rovnováhu mezi oprávněnými obchodními potřebami provozovatelů vyhledávačů a ochranou osobních údajů uživatelů internetu.

Toto stanovisko se zabývá definicí vyhledávačů, druhy údajů zpracovávaných při poskytování vyhledávacích služeb, právním rámcem, účely/důvody oprávněného zpracování, povinností informovat subjekty údajů a právy subjektů údajů.

Klíčovým závěrem tohoto stanoviska je, že směrnice o ochraně údajů se obecně vztahuje na zpracování osobních údajů vyhledávači i v případech, kdy je jejich sídlo mimo EHP, a že vyhledávače jsou v této pozici odpovědné za objasnění své role v EHP a rozsahu svých povinností podle směrnice. Je jasné zdůrazněno, že směrnice o uchovávání údajů (2006/24/ES) se na provozovatele vyhledávačů nevztahuje.

Toto stanovisko uzavírá, že osobní údaje mohou být zpracovány pouze pro legitimní účely. Provozovatelé vyhledávačů musí osobní údaje vymazat nebo nevratně anonymizovat, jakmile přestanou sloužit konkrétnímu a legitimnímu účelu, pro který byly shromážděny, a musí být kdykoli schopni ospravedlnit důvod a dobu uchovávání používaných cookies. Souhlas uživatele musí být získán pro veškeré plánované křížové relace uživatelských údajů a pro rozšiřování uživatelského profilu. Vyhledávače musí dodržovat výjimky editorů internetových stránek a žádosti uživatelů o aktualizaci/obnovení vyrovnávacích pamětí musí být splněny okamžitě. Pracovní skupina připomíná povinnost vyhledávačů předem jasně informovat uživatele o veškerém zamýšleném použití jejich údajů a dodržovat právo na přístup k jejich osobním údajům a kontrolu nebo opravu těchto údajů v souladu s článkem 12 směrnice o ochraně údajů (95/46/ES).

PRACOVNÍ SKUPINA PRO OCHRANU FYZICKÝCH OSOB V SOUVISLOSTI SE ZPRACOVÁNÍM OSOBNÍCH ÚDAJŮ

zřízená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995¹,

s ohledem na článek 29 a čl. 30 odst. 1 písm. a) a odst. 3 uvedené směrnice a čl. 15 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002,

s ohledem na článek 255 Smlouvy o ES a na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise,

s ohledem na svůj jednací řád,

PŘIJALA TENTO DOKUMENT:

1. ÚVOD

Provozovatelé vyhledávačů na síti www plní v informační společnosti zásadní roli zprostředkovatelů. Pracovní skupina uznává potřebu a prospěšnost vyhledávačů a jejich přínos pro rozvoj informační společnosti.

Pro nezávislé orgány zabývající se ochranou údajů v EHP se narůstající význam vyhledávačů z hlediska ochrany údajů odráží v narůstajícím počtu stížností od jednotlivců (subjektů údajů) na potenciální porušení jejich práva na soukromý život. Výrazný nárůst žádostí týkajících se důsledků vyhledávacích služeb na webu pro ochranu osobních údajů byl zaznamenán také ze strany správců údajů a tisku.

Stížnosti od subjektů údajů a žádosti správců údajů a tisku odrážejí dvě různé role, které provozovatelé vyhledávačů hrají, pokud jde o osobní údaje.

Zaprvé, v roli poskytovatelů služeb uživatelům vyhledávače shromažďují a zpracovávají velká množství uživatelských údajů, včetně údajů shromažďovaných technickými prostředky, jako jsou např. cookies. Shromažďované údaje mohou zahrnovat IP adresy jednotlivých uživatelů až po rozsáhlou historii předchozího vyhledávání nebo údaje poskytnuté samotnými uživateli při registraci pro účely personalizovaných služeb. Sběr uživatelských údajů vyvolává mnoho otázek. Po případu AOL si mnoho uživatelů uvědomilo citlivost osobních informací obsažených ve vyhledávacím protokolu². Pracovní skupina se domnívá, že vyhledávače v roli shromažďovatelů uživatelských údajů dosud uživatelům svých služeb dostatečně nevysvětlily povahu a účel své činnosti.

Zadruhé, v roli poskytovatelů obsahu vyhledávače pomáhají na internetu zveřejňovat informace snadno a dostupně pro uživatele po celém světě. Některé vyhledávače opakovaně zveřejňují údaje v tzv. „vyrovnávací paměti“ (cache). Vyhledáváním a

¹ Úřední věstník L 281 ze dne 23.11.1995, s. 31,
http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/media/dataprot/index.htm

² V létě roku 2006 tento poskytovatel služeb zveřejnil příklady dotazů a výsledků zhruba 650 000 uživatelů za tříměsíční období. Ačkoli společnost AOL nahradila jména uživatelů číslem, novináři zjistili, že tyto výsledky mohou být často vysledovány k jednotlivým uživatelům, nejen z důvodu tzv. „vanity searches“ (lidé vyhledávají informace o sobě samých), ale také kombinováním různých dotazů jednoho uživatele.

seskupováním obecně rozšířených informací různého druhu o jedné osobě mohou vyhledávače vytvářet nový obraz s mnohem větším rizikem pro subjekt údajů, než kdyby každá položka údajů uvedená na internetu zůstala samostatná. Zobrazovací a seskupovací schopnosti vyhledávačů mohou významně ovlivnit jednotlivce, v jejich osobním životě i v rámci společnosti, zejména pokud jsou osobní údaje ve výsledcích vyhledávání nesprávné, neúplné nebo nepřiměřené.

Mezinárodní pracovní skupina pro ochranu údajů v telekomunikacích³ přijala společný postoj k ochraně soukromí a k vyhledávačům dne 15. dubna 1998, revidováno ve dnech 6. a 7. dubna 2006⁴. Pracovní skupina vyjádřila v tomto dokumentu obavu, že by vyhledávače mohly umožnit tvorbu profilů fyzických osob. Tento společný postoj naznačil, jak některé činnosti vyhledávačů mohou ohrozit soukromí jednotlivců, a že jakýkoli druh osobních informací uvedených na internetových stránkách může být použit třetí stranou k profilování.

Navíc 28. mezinárodní konference komisařů pro ochranu údajů a soukromí přijala usnesení o ochraně soukromí a o vyhledávačích⁵, Londýn, 2.–3. listopadu 2006. Usnesení vyzývá provozovatele vyhledávačů, aby dodržovali pravidla ochrany soukromí stanovená vnitrostátními právními předpisy v mnoha zemích, jakož i mezinárodní dokumenty a smlouvy a aby odpovídajícím způsobem změnili své postupy. Zabývá se různými otázkami souvisejícími se serverovými protokoly, kombinovanými vyhledávacími dotazy a jejich ukládáním a detailním profilováním uživatelů.

2. DEFINICE „VYHLEDÁVAČE“ A OBCHODNÍHO MODELU

Obecně řečeno jsou vyhledávače služby, které pomáhají uživatelům najít informace na webu. Lze je rozlišovat podle různých druhů údajů, na jejichž vyhledávání se zaměřují, včetně obrázků a/nebo videí a/nebo zvukových či jiných druhů formátů. Novou oblastí vývoje jsou vyhledávače, které se konkrétně zaměřují na vytváření profilů lidí na základě osobních údajů kdekoli na internetu.

V souvislosti se směrnicí o elektronickém obchodu (2000/31/ES) byly vyhledávače označeny za druh služby informační společnosti⁶, konkrétně za nástroj pro vytváření vnitrostátních verzí informací⁷. Z této kategorizace pracovní skupina vychází.

³ Pracovní skupinu zřídili komisaři pro ochranu údajů z různých zemí s cílem zlepšit ochranu soukromí a údajů v telekomunikacích a médiích.

⁴ http://www.datenschutz-berlin.de/doc/int/iwgdpt/search_engines_en.pdf

⁵ <http://www.privacyconference2006.co.uk/index.asp?PageID=3>

⁶ Internetové vyhledávače jsou zohledněny v právních předpisech Společenství o službách informační společnosti, vymezených v článku 2 směrnice 2000/31/ES. Tento článek odkazuje na směrnici 98/34/ES, která stanoví pojem služby informační společnosti.

⁷ Viz článek 21.2 v souvislosti s osmnáctým bodem odůvodnění směrnice o elektronickém obchodu (2000/31/ES).

Pracovní skupina se v tomto stanovisku zaměřuje především na provozovatele vyhledávačů, kteří uplatňují dominantní obchodní model vyhledávačů založený na reklamě. To zahrnuje všechny významné dobře známé vyhledávače společně se specializovanými vyhledávači, jako jsou vyhledávače zaměřující se na osobní profilování, a meta vyhledávače, které zobrazují a případně seskupují výsledky ostatních existujících vyhledávačů. Toto stanovisko se nezabývá funkcemi vyhledávání začleněnými do internetových stránek pro účely vyhledávání pouze v rámci své vlastní domény.

Ziskovost těchto vyhledávačů obecně závisí na účinnosti reklamy, která doprovází výsledky vyhledávání. Příjmů je ve většině případů dosahováno metodou „platby za proklik“. V tomto modelu vyhledávač účtuje inzerentovi poplatek, kdykoli uživatel klikne na sponzorovaný odkaz. Při zkoumání přesnosti výsledků vyhledávání a reklam je velká pozornost věnována správné kontextualizaci. Aby mohl vyhledávač dosáhnout požadovaných výsledků a správně zacílit reklamu pro optimalizaci příjmů, snaží se vyhledávače co nejvíce proniknout do vlastností a souvislostí každého jednotlivého dotazu.

3. JAKÉ DRUHY ÚDAJŮ?

Vyhledávače zpracovávají širokou škálu údajů⁸. Seznam zahrnutých údajů je uveden v příloze.

Protokolové soubory

Protokolové soubory používání vyhledávací služby konkrétními uživateli jsou – za předpokladu, že nejsou anonymizovány – nejdůležitějšími osobními údaji, které provozovatelé vyhledávačů zpracovávají. Údaje popisující používání služby lze rozdělit do několika kategorií: dotazovací protokoly (obsah vyhledávacího dotazu, datum a čas, zdroj (IP adresa a cookie), uživatelské předvolby a údaje vztahující se k počítači uživatele); údaje o nabídnutém obsahu (odkazy a reklamy jako výsledek každého dotazu); a údaje o následné navigaci uživatele (prokliky). Vyhledávače mohou také zpracovávat provozní údaje týkající se uživatelských údajů, údaje o registrovaných uživateli a údaje z jiných služeb a zdrojů, jako jsou např. e-mail, desktopové vyhledávání a reklama na internetových stránkách třetích stran.

IP adresy

Provozovatel vyhledávače může propojovat různé požadavky a relace vyhledávání pocházející z jedné IP adresy⁹. Je proto možné sledovat a korelovat všechna vyhledávání na webu pocházející z jedné IP adresy, pokud jsou tato vyhledávání zaprotokolována. Identifikaci lze zlepšit, je-li IP adresa vztažena k souboru cookie s jedinečným označením uživatele přiřazeným provozovatelem vyhledávače, protože cookie se při změně IP adresy nezmění.

⁸ Jedním ze způsobů používaných pracovní skupinou zřízenou podle článku 29 byla příprava dotazníku k zásadám ochrany soukromí. Dotazník byl rozeslán několika vyhledávačům v různých členských státech, jakož i několika vyhledávačům se sídlem v USA. Toto stanovisko částečně vychází z analýzy odpovědí na tento dotazník. Dotazník je součástí tohoto stanoviska, viz příloha 2.

⁹ Stále více poskytovatelů internetového připojení přiděluje jednotlivým uživatelům pevné IP adresy.

IP adresa může být také využívána jako lokalizační informace, i když v současné době může být v mnoha případech nepřesná.

Web cookies

Vyhledávač přiděluje uživateli cookies a ukládá je do počítače uživatele. Obsah cookies se u jednotlivých vyhledávačů liší. Cookies přidělované vyhledávači obvykle obsahují informace o operačním systému a prohlížeči uživatele a jedinečné identifikační číslo pro každý uživatelský účet. Umožňují přesnější identifikaci uživatele než IP adresa. Například, pokud je počítač sdílen několika uživateli se samostatnými účty, každý uživatel by měl svůj vlastní soubor cookie, který by jej jedinečně identifikoval jako uživatele počítače. Pokud má počítač dynamickou a variabilní IP adresu a cookies nejsou po skončení relace vymazány, tento soubor cookie umožňuje sledovat pohyb uživatele z jedné IP adresy do druhé. Může být také použit ke korelaci vyhledávání pocházejících z nomadických počítačů, například notebooků, protože uživatel by měl stejný soubor cookie v různých místech. Konečně, pokud několik počítačů sdílí internetové připojení (např. za prepínačem nebo směrovačem s funkcí překladu síťových adres), cookie umožňuje identifikaci jednotlivých uživatelů na různých počítačích.

Vyhledávače používají cookies (obvykle trvalé cookies) pro zlepšení kvality svých služeb ukládáním uživatelských předvoleb a sledováním uživatelských trendů, např. jak lidé vyhledávají. Většina prohlížečů má takové výchozí nastavení, aby cookies přijímaly, ale nastavení prohlížeče lze změnit tak, aby všechny cookies odmítal, přijímal pouze cookies relací nebo upozorňoval, je-li soubor cookie odesílán. Některé prvky a služby však nemusí fungovat správně, nejsou-li cookies povoleny a pokročilé nastavení zahrnující řízení cookies nemusí být vždy tak snadné.

Flash cookies

Některé společnosti provozující vyhledávače instalují do počítače uživatele flash cookies. V současné době nelze flash cookies snadno vymazat, např. za pomoci nástrojů mazání standardně poskytovaných s internetovými prohlížeči. Flash cookies se používají, například, k zálohování normálních web cookies, které mohou uživatelé snadno vymazat, nebo k ukládání rozsáhlých informací o vyhledávání uživatele (např. všechny dotazy zaslané do vyhledávače).

4. PRÁVNÍ RÁMEC

4. 1. Správci uživatelských údajů

4.1.1. Základní právo – respektování soukromého života

Rozsáhlé shromažďování a ukládání historie vyhledávání v přímo či nepřímo identifikovatelné podobě vyžaduje ochranu podle článku 8 Listiny základních práv Evropské unie.

Historie vyhledávání jednotlivce obsahuje informace o zájmech, vztazích a úmyslech takovéto osoby. Tyto údaje mohou být následně použity jak pro komerční účely, tak následkem žádostí a operací typu fishing a/nebo vyhledávání informací donucovacími orgány nebo vnitrostátními bezpečnostními službami.

Podle druhého bodu odůvodnění směrnice 95/46/ES „systémy zpracování údajů slouží lidem; musí bez ohledu na státní občanství nebo bydliště fyzických osob dodržovat základní svobody a práva těchto osob, zejména právo na soukromí, a přispívat k hospodářskému a sociálnímu pokroku, k rozvoji obchodu, jakož i dobrých životních podmínek jednotlivců“.

Vyhledávače hrají zásadní roli jako první kontaktní bod volného přístupu k informacím na internetu. Takovýto volný přístup k informacím je zásadní pro utváření osobního názoru v naší demokracii. Proto má zvláštní význam článek 11 Listiny základních práv Evropské unie, protože stanoví, že informace mají být dostupné bez zasahování veřejné moci jako součást svobody projevu a informací.

4.1.2. Použitelnost směrnice 95/46/ES (směrnice o ochraně údajů)

V předchozích pracovních dokumentech pracovní skupina zřízená podle článku 29 objasnila pravidla ochrany údajů, která si vyžádalo protokolování IP adres a používání cookies v souvislosti se službami informační společnosti. Toto stanovisko poskytne další pokyny k uplatňování definic „osobních údajů“ a „správce“ provozovateli vyhledávačů. Vyhledávací služby mohou být poskytovány prostřednictvím internetu z EU/EHP, z místa mimo území členských států EU/EHP nebo z více míst v rámci nebo mimo EU/EHP. Proto budou projednána i ustanovení článku 4. Článek 4 směrnice o ochraně údajů se zabývá použitelností vnitrostátního práva na ochranu údajů.

Osobní údaje: IP adresy a cookies

Ve svém stanovisku (WP 136) k pojmu osobní údaje pracovní skupina objasnila definici osobních údajů¹⁰. Historie vyhledávání jednotlivce jsou osobní údaje, je-li jednotlivec, k němuž se vztahují, identifikovatelný. Ačkoli IP adresy nejsou ve většině případů přímo identifikovatelné vyhledávači, může třetí strana identifikaci provést. Poskytovatelé internetového připojení uchovávají údaje o IP adrese. Donucovací orgány a vnitrostátní bezpečnostní orgány mohou získat přístup k těmto údajům a v některých členských státech získaly přístup i soukromé strany v rámci občanských řízení. Proto v mnoha případech – včetně případů, kdy je přidělena dynamická IP adresa – budou k dispozici údaje potřebné pro identifikaci uživatele (uživatelů) IP adresy.

Pracovní skupina uvedla ve svém pracovním dokumentu WP 136, že „... *pokud poskytovatel internetových služeb není schopen s naprostou jistotou odlišit údaje odpovídající uživatelům, kteří nemohou být identifikováni, bude muset pro jistotu nakládat se všemi informacemi o IP adresách jako s osobními údaji*“. Tyto úvahy se obdobně vztahují i na provozovatele vyhledávačů.

¹⁰ WP 136, http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2007/wp136_en.pdf

Cookies

Obsahuje-li cookie jedinečné označení uživatele, toto označení je zcela zřejmě osobním údajem. Používání trvalých cookies nebo obdobných nástrojů s jedinečným označením uživatele umožňuje sledování uživatelů určitého počítače i v případě, že jsou používány dynamické IP adresy¹¹. Údaje týkající se chování, které jsou vytvářeny používáním těchto nástrojů, umožňují zaměřit se ještě více na osobní vlastnosti dotčeného jednotlivce. To je v souladu se základní logikou dominantního obchodního modelu.

Správce

Provozovatel vyhledávače, který zpracovává uživatelské údaje včetně IP adres a/nebo trvalých cookies, které obsahují jedinečný identifikátor, spadá do věcné oblasti působnosti definice správce, protože správce efektivně určuje účely a prostředky zpracování. Mezinárodní povaha velkých provozovatelů vyhledávačů – často se sídlem mimo EHP, službami poskytovanými po celém světě, zapojením různých poboček a případně třetích stran do zpracování osobních údajů – vyvolala debatu o otázce, kdo by měl být považován za správce ve vztahu ke zpracování osobních údajů.

Pracovní skupina by ráda zdůraznila rozdíl mezi definicí práva EHP v oblasti ochrany údajů a otázkou, zda se toto právo vztahuje na určitou situaci. Provozovatel vyhledávače, který zpracovává osobní údaje, např. protokoly s historií vyhledávání, na základě které lze identifikovat danou osobu, je považován za správce těchto osobních údajů bez ohledu na otázku příslušnosti.

Článek 4 směrnice o ochraně údajů / použitelné právo

Článek 4 směrnice na ochranu údajů se zabývá otázkou použitelného práva. Pracovní skupina poskytla další pokyny k ustanovením článku 4 ve svém „**Pracovním dokumentu k určování mezinárodního použití práva EU v oblasti ochrany údajů na zpracování osobních údajů na internetu internetovými stránkami založenými mimo EU**“¹². Toto ustanovení má dva důvody. Prvním důvodem je zamezit mezerám v zavedeném systému ochrany údajů Společenství a jeho obcházení. Druhým důvodem je možnost, že tatáž operace zpracování by mohla být upravena právem více než jednoho členského státu EU. Z důvodu mezinárodní povahy toku údajů vyvolaných vyhledávači se pracovní skupina výslovně zabývá oběma těmito důsledky.

V případě provozovatele vyhledávače, který je usazen a poskytuje všechny své služby v jednom nebo více členských státech, není pochyb o tom, že jeho zpracování osobních údajů spadá do oblasti působnosti směrnice o ochraně údajů. Je důležité poznamenat, že v tomto případě nejsou pravidla ochrany údajů omezena na subjekty údajů na území jednoho z členských států nebo státní příslušnosti v jednom z členských států.

Je-li provozovatel vyhledávače správcem se sídlem mimo EHP, existují dva případy, ve kterých se použije právo Společenství v oblasti ochrany údajů. Zaprvé, má-li provozovatel vyhledávače provozovnu v některém členském státě podle čl. 4 odst. 1 písm. a). Zadruhé, používá-li vyhledávač prostředků umístěných na území některého

¹¹ WP 136: „Zde je třeba poznamenat, že i když je identifikace pomocí jména v praxi nejběžnější, jméno nemusí být nutné pro identifikaci jednotlivce ve všech případech. Tak tomu může být, jsou-li k jednoznačnému určení osoby použity jiné „identifikátory“. Například počítačové záznamy evidující osobní údaje evidovaným osobám obvykle přiřazují jedinečné identifikátory, aby nemohlo dojít k záměně dvou osob v záznamech.“

¹² WP 56, http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2002/wp56_en.pdf

členského státu podle čl. 4 odst. 1 písm. c). V tomto druhém případě vyhledávač podle čl. 4 odst. 2 musí určit zástupce na území zmíněného členského státu.

Provozovna na území členského státu (EHP)

Čl. 4 odst. 1 písm. a) stanoví, že právo členských států v oblasti ochrany údajů by mělo být použito, jestliže jsou některé operace zpracování osobních údajů správcem prováděny „v rámci činností provozovny“ tohoto správce na území členského státu. Je zapotřebí vycházet z konkrétní operace zpracování osobních údajů. Při uplatnění na konkrétní vyhledávač, jehož sídlo se nachází mimo EHP, je zapotřebí zodpovědět otázku, zda zpracování uživatelských údajů zahrnuje provozovny na území některého členského státu.

Jak již pracovní skupina zdůraznila ve svém předchozím pracovním dokumentu¹³, existence „provozovny“ předpokládá účinný a skutečný výkon činnosti prostřednictvím stálého zařízení a musí být určena v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropských společenství. Právní forma provozovny – místní kancelář, dceřiná společnost s vlastní právní subjektivitou nebo externí agentura – není rozhodující.

Dalším požadavkem však je, aby operace zpracování byla prováděna „v rámci činností“ provozovny. To znamená, že provozovna by měla hrát významnou roli v dané operaci zpracování. To nastane v případě, že:

- provozovna je odpovědná za vztahy s uživateli vyhledávače v konkrétní jurisdikci;
- provozovatel vyhledávače zřídí kancelář v členském státě (EHP), která je zapojena do prodeje cílené reklamy obyvatelům dotčeného státu;
- provozovna provozovatele vyhledávače plní soudní příkazy a/nebo žádosti o výkon práva příslušných orgánů členského státu, pokud jde o uživatelské údaje.

Provozovatel vyhledávače je odpovědný za objasnění míry zapojení provozoven na území členských států do zpracování osobních údajů. Jestliže je vnitrostátní provozovna zapojena do zpracování uživatelských údajů, použije se čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice o ochraně údajů.

Provozovatelé vyhledávačů se sídlem mimo EHP by měli informovat své uživatele o podmínkách, za kterých musí naplňovat směrnici o ochraně údajů, buď z důvodu provozovny, nebo z důvodu používání prostředků.

Používání prostředků

Vyhledávače, které používají prostředky na území členského státu (EHP) pro zpracování osobních údajů, také spadají do oblasti působnosti práva dotčeného členského státu v oblasti ochrany údajů. Právo členského státu v oblasti ochrany údajů se použije, pokud *správce [...] používá za účelem zpracování osobních údajů prostředků, automatizovaných či nikoli, umístěných na území zmíněného členského státu, ledaže jsou tyto prostředky použity pouze pro účely tranzitu přes území Společenství.*

¹³ WP 56, strana 8, http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2002/wp56_en.pdf

Z hlediska poskytování vyhledávacích služeb zvenčí EU mohou být střediska údajů umístěná na území členského státu používána pro ukládání a dálkové zpracování osobních údajů. Jiné druhy prostředků by mohly zahrnovat používání osobních počítačů, terminálů a serverů. Také používání cookies a obdobných softwarových nástrojů poskytovatelem on-line služeb může být považováno za používání prostředků na území členského státu, dovolává se tak práva dotčeného členského státu v oblasti ochrany údajů. Tato otázka byla projednána ve výše zmíněném pracovním dokumentu (WP56). Dokument uvedl, že „*počítač uživatele může být považován za prostředek ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. c) směrnice 95/46/ES. Nachází se na území členského státu. Správce se rozhodl používat tento prostředek pro účely zpracování osobních údajů a, jak bylo vysvětleno v předchozích odstavcích, dochází k několika technickým operacím mimo kontrolu subjektu údajů. Správce disponuje prostředkem uživatele a tento prostředek není používán pouze pro účely tranzitu přes území Společenství.*

Závěr

Kombinovaným účinkem čl. 4 odst. 1 písm. a) a čl. 4 odst. 1 písm. c) směrnice o ochraně údajů je, že její ustanovení se vztahují na zpracování osobních údajů provozovateli vyhledávačů v mnoha případech, dokonce i když mají sídlo mimo EHP.

To, které vnitrostátní právo se použije v konkrétním případě, je otázkou další analýzy skutečností daného případu. Pracovní skupina očekává, že provozovatelé vyhledávačů k této analýze přispějí odpovídajícím objasněním své role a činností v EHP.

V případě mezinárodních provozovatelů vyhledávačů:

- členský stát, ve kterém je provozovatel vyhledávače usazen, použije na zpracování údajů své vnitrostátní právo v oblasti ochrany údajů podle čl. 4 odst. 1 písm. a);
- není-li provozovatel vyhledávače usazen v žádném členském státě, každý členský stát použije na zpracování údajů své vnitrostátní právo v oblasti ochrany údajů podle čl. 4 odst. 1 písm. c), pokud společnost používá prostředků, automatizovaných či nikoli, umístěných na území zmíněného členského státu¹⁴, za účelem zpracování osobních údajů (například používání cookies).

V některých případech, v důsledku pravidel týkajících se použitelného práva a nadnárodní povahy jeho zpracování osobních údajů, bude muset mezinárodní provozovatel vyhledávače dodržovat více právních předpisů v oblasti ochrany údajů:

- členský stát použije své vnitrostátní právo na provozovatele vyhledávače usazeného mimo EHP, používá-li prostředků;
- členský stát nemůže použít své vnitrostátní právo na provozovatele vyhledávače usazeného v EHP, v jiné jurisdikci, ani v případě, že vyhledávač používá

¹⁴ Pracovní skupina se domnívá, že následující kritéria určují uplatnitelnost čl. 4 odst. 1 písm. c), pokud jde o používání cookies. Prvním kritériem je situace, kdy provozovatel vyhledávače má provozovnu v členském státě, na kterou se čl. 4 odst. 1 písm. a) nevztahuje, protože tato provozovna nemá významný vliv na zpracování údajů (např. tiskový zástupce). Dalšími takovými kritérii jsou rozvoj a/nebo návrh vyhledávacích služeb pro konkrétní zemi, vědomí poskytovatele on-line služeb, že jedná s uživateli, kteří se nacházejí v dotčené zemi, jakož i výhoda trvalého podílu uživatelského trhu v konkrétním členském státě.

prostředků. V těchto případech je použitelné vnitrostátní právo členského státu, ve kterém je provozovatel vyhledávače usazen.

4.1.3 Použitelnost směrnice 2002/58/ES (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a směrnice 2006/24/ES (směrnice o uchovávání údajů)

Služby vyhledávačů v přísném slova smyslu obecně nespádají do oblasti působnosti nového regulačního rámce pro elektronické komunikace, jehož součástí je směrnice o soukromí a elektronických komunikacích. Čl. 2 písm. c) rámcové směrnice (2002/21/ES), která obsahuje některé obecné definice pro regulační rámec, výslovně vylučuje služby poskytující obsah nebo vykonávající redakční dohled nad obsahem:

„službou elektronických komunikací“ se rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové vysílání, s výjimkou služeb poskytujících obsah nebo vykonávajících redakční dohled nad obsahem přenášeným prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací; pojem nezahrnuje služby informační společnosti, jak jsou definovány v článku 1 směrnice 98/34/ES, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací;

Vyhledávače proto nespádají do oblasti působnosti definice služeb elektronických komunikací.

Provozovatel vyhledávače však může nabízet další službu, která spadá do oblasti působnosti služby elektronických komunikací, např. veřejně přístupnou službu elektronické pošty, která by podléhala směrnici o soukromí a elektronických komunikacích (2002/58/ES) a směrnici o uchovávání údajů (2006/24/ES).

Čl. 5 odst. 2 směrnice o uchovávání údajů konkrétně stanoví, že „podle této směrnice nesmí být uchovávány údaje odhalující obsah sdělení“. Samotné vyhledávací dotazy by byly považovány spíše za údaje o obsahu než za provozní údaje, a směrnice by tedy jejich uchovávání neospravedlňovala.

Proto žádný odkaz na směrnici o uchovávání údajů v souvislosti s ukládáním serverových protokolů vytvořených nabízením služby vyhledávače není oprávněný.

Čl. 5 odst. 3 a článek 13 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích

Některá ustanovení směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, např. čl. 5 odst. 3 („cookies“ a špionážní software) a článek 13 (nevyžádaná sdělení), jsou obecnými ustanoveními, která se vztahují nejen na služby elektronické komunikace, ale také na veškeré jiné služby, jsou-li použity tyto metody.

Čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, ve spojení s dvacátým pátým bodem odůvodnění směrnice o soukromí a elektronických komunikacích, se zabývá ukládáním informací do koncových zařízení uživatelů. Používání trvalých cookies s jedinečnými identifikátory umožňuje sledování a profilování používání určitého počítače i v případě použití dynamických IP adres. Čl. 5 odst. 3 a dvacátý pátý bod odůvodnění směrnice o soukromí a elektronických komunikacích jasně stanoví, že

ukládání těchto informací do koncových zařízení uživatelů, např. cookies nebo obdobných nástrojů (zkráceně: cookie), musí být v souladu s ustanoveními směrnice o ochraně údajů. Čl. 5 odst. 3 směrnice o soukromí a elektronických komunikacích tedy objasňuje povinnosti týkající se používání cookie službou informační společnosti vyplývající ze směrnice o ochraně údajů.

4.2 Poskytovatelé obsahu

Vyhledávače zpracovávají informace, včetně osobních informací, prohledáváním, analyzováním a indexováním sítě www a jiných zdrojů, které činí prohledatelnými, a tím snadno přístupnými prostřednictvím těchto služeb. Některé vyhledávací služby také údaje znovu zveřejňují v tzv. vyrovnávací paměti (cache).

4.2.1. Svoboda projevu a právo na soukromý život

Pracovní skupina si je vědoma zvláštní role, kterou mají vyhledávače v on-line informačním prostředí. Právo Společenství v oblasti ochrany údajů a právní předpisy různých členských států musí najít rovnováhu mezi ochranou práva na soukromý život a ochranou osobních údajů na straně jedné a volným tokem informací a základním právem na svobodu projevu na straně druhé.

Cílem článku 9 směrnice o ochraně údajů je zaručit, aby tato rovnováha byla nalezena v právu členských států v souvislosti s médii. Navíc Evropský soudní dvůr objasnil, že meze svobody projevu, které mohou vyplývat z uplatňování zásad ochrany údajů, musí být v souladu s právem a dodržovat zásadu proporcionality¹⁵.

4.2.2 Směrnice o ochraně údajů

Směrnice o ochraně údajů neobsahuje zvláštní odkaz na zpracování osobních údajů službami informační společnosti, které působí jako zprostředkovatelé výběru. Rozhodující kritérium směrnice o ochraně údajů (95/46/ES) pro použitelnost pravidel ochrany údajů je definice správce, zejména zda některá strana „sama nebo společně s jinými určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů“. Otázka, zda by zprostředkovatel měl být považován za správce sám nebo společně s jinými, pokud jde o určité zpracování osobních údajů, stojí mimo otázku odpovědnosti za toto zpracování¹⁶.

Zásada proporcionality vyžaduje, že vystupuje-li provozovatel vyhledávače čistě jako zprostředkovatel, neměl by být považován za hlavního správce, pokud jde o obsah

¹⁵ Evropský soudní dvůr vycházel z proporcionality dopadu pravidel ochrany údajů, tzn. ze svobody projevu, ve svém rozsudku ve věci Lindqvist v. Švédsko, odstavec 88–90.

¹⁶ V některých členských státech existují zvláštní horizontální výjimky (tzv. „safe harbors“) týkající se odpovědnosti vyhledávačů („nástrojů pro vytváření vnitrostátních verzí informací“). Směrnice o elektronickém obchodu (2000/31/ES) neobsahuje výjimky pro vyhledávače, ale v některých členských státech byla takováto pravidla zavedena. Viz „První zpráva o uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“), 21.11.2003, KOM/2003/0702 v konečném znění“, s. 13.

týkající se zpracování osobních údajů, ke kterému dochází. V tomto případě jsou hlavními správci osobních údajů poskytovatelé informací¹⁷. Formální, právní a praktická kontrola vyhledávače nad dotčenými osobními údaji je obvykle omezena na možnost odstranění údajů ze svých serverů. Pokud jde o odstranění osobních údajů z jejich výsledků indexování a vyhledávání, vyhledávače mají dostatečnou kontrolu tak, aby mohly být v takových případech považovány za správce (bud' samy, nebo společně s jinými), ale míra, v jaké jsou povinny odstranit nebo blokovat osobní údaje, může záviset na obecném právu občanskoprávních deliktů a předpisech v oblasti odpovědnosti v daném členském státě¹⁸.

Majitelé internetových stránek mohou předem vyloučit jak vyhledávač, tak ukládání do vyrovnávací paměti za pomoci souboru robots.txt nebo příznaků Noindex/NoArchive¹⁹. Je důležité, aby provozovatelé vyhledávačů tyto výjimky projevené editory internetových stránek dodržovali. Tato výjimka může být stanovena před prvním prohledáváním internetové stránky nebo poté, co již byla stránka prohledána; v takovémto případě by měla být aktualizace vyhledávače provedena co nejdříve.

Vyhledávače se ne vždy omezují pouze na roli zprostředkovatele. Například, některé vyhledávače ukládají celé části obsahu webu – včetně osobních údajů v tomto obsahu – na svých serverech. Je také nejasné, do jaké míry se vyhledávače ve zpracovávaném obsahu aktivně zaměřují na informace, na základě kterých lze identifikovat danou osobu. Prohledávání, analýza a indexování mohou probíhat automaticky bez odhalení přítomnosti informací, na základě kterých lze identifikovat danou osobu. Formát konkrétních druhů informací, na základě kterých lze identifikovat danou osobu, např. čísla sociálního pojištění, čísla kreditních karet, telefonní čísla a e-mailové adresy, činí tyto údaje snadno zjistitelnými. Existují však i důmyslnější technologie, které provozovatelé vyhledávačů používají ve stále větší míře, např. technologie rozpoznávání obličejů v souvislosti se zpracováním a vyhledáváním obrazů.

Provozovatelé vyhledávačů tedy mohou se zpracovávanými informacemi provádět operace s přidanou hodnotou spojené s vlastnostmi nebo druhy osobních údajů. V těchto případech je provozovatel vyhledávače plně odpovědný podle právních předpisů v oblasti ochrany údajů za výsledný obsah související se zpracováním osobních údajů. Tatáž odpovědnost se vztahuje na vyhledávač, který prodává reklamu spouštěnou osobními údaji – např. jménem osoby.

¹⁷ Uživatelé vyhledávací služby by přísně vzato mohli být považováni za správce, ale jejich role bude obvykle mimo oblast působnosti směrnice jako „výlučně osobní činnost“ (viz čl. 3 odst. 2 druhá odrážka).

¹⁸ V některých členských státech EU orgány pro ochranu údajů konkrétně upravily odpovědnost provozovatelů vyhledávačů tak, aby odstraňovali údaje o obsahu z vyhledávacího indexu, na základě práva na námitku zakotveného v článku 14 směrnice o ochraně údajů (95/46/ES) a směrnici o elektronickém obchodu (2000/31/ES). Podle těchto vnitrostátních právních předpisů jsou vyhledávače povinny dodržovat postupy k zaznamenávání a odstraňování protiprávních obsahů (postupy "notice and take down") obdobně jako poskytovatelé hostitelských služeb k zamezení odpovědnosti.

¹⁹ To může být více než volitelné řešení. Ti, kdo zveřejňují osobní údaje, musí zvážit zda jejich právní základ pro zveřejňování zahrnuje indexování těchto informací vyhledávači, a vytvořit příslušné nezbytné zabezpečení, mimo jiné včetně použití souboru robots.txt a/nebo příznaků Noindex/NoArchive.

Funkce ukládání do vyrovnávací paměti

Funkce vyrovnávací paměti je další způsob, kterým provozovatel vyhledávače může překročit svoji roli pouhého zprostředkovatele. Doba uchovávání obsahu ve vyrovnávací paměti by měla být omezena na časové období nezbytné pro řešení problému dočasné nepřístupnosti k samotné internetové stránce.

Jakákoli doba uložení osobních údajů obsažených v indexovaných internetových stránkách ve vyrovnávací paměti nad rámec této potřeby technické dostupnosti by měla být považována za nezávislé zveřejnění. Podle pracovní skupiny je poskytovatel těchto funkcí ukládání do vyrovnávací paměti v roli správce osobních údajů obsažených ve zveřejněných informacích uložených ve vyrovnávací paměti odpovědný za dodržování právních předpisů v oblasti ochrany údajů. V situacích, kdy je původní zveřejnění změněno, například pro odstranění nesprávných osobních údajů, správce vyrovnávací paměti by měl okamžitě splnit všechny žádosti o aktualizaci kopie uložené ve vyrovnávací paměti, nebo kopii uloženou ve vyrovnávací paměti dočasně zablokovat, dokud vyhledávač internetovou stránku znovu nenavštíví.

5. ZÁKONNOST ZPRACOVÁNÍ

Podle článku 6 směrnice o ochraně údajů musí být osobní údaje zpracovány korektně a zákonným způsobem; musí být shromažďovány pro stanovené účely, výslovně vyjádřené a legitimní, a nesmějí být dále zpracovávány způsobem neslučitelným s těmito účely. Zpracovávané údaje musí být navíc přiměřené, podstatné a nepřesahující míru s ohledem na účely, pro které jsou shromažďovány a/nebo dále zpracovávány. Zpracování osobních údajů je zákonné, jestliže splňuje jeden nebo více z šesti důvodů pro zákonné zpracování stanovených v článku 7 uvedené směrnice.

5.1. Účely/důvody uvedené provozovateli vyhledávačů

Provozovatelé vyhledávačů obecně uvádějí tyto účely a důvody pro používání a ukládání osobních údajů v roli správců uživatelských údajů.

Zlepšování služeb

Mnoho správců využívá serverových protokolů ke zlepšení svých služeb a kvality svých vyhledávacích služeb. Z jejich pohledu je analýza serverových protokolů důležitým nástrojem zlepšování kvality vyhledávání, výsledků a reklamy a také pro budování služeb nových, dosud nepředvídaných.

Zabezpečení systému

Serverové protokoly mají přispívat k udržování bezpečnosti vyhledávacích služeb. Někteří provozovatelé vyhledávačů uvedli, že uchovávání protokolů může pomoci systém chránit před bezpečnostními útoky a že potřebují dostatečný vzorek historických údajů serverových protokolů k odhalení vzorců a k analýze bezpečnostních rizik.

Prevence podvodů

Serverové protokoly mají přispívat k ochraně systémů vyhledávačů a uživatelů před podvody a zneužíváním. Mnoho provozovatelů vyhledávačů používá mechanismus „platba za proklik“ pro zobrazovanou reklamu. Nevýhodou je, že společnosti mohou být

nekorektně účtovány poplatky, jestliže útočník používá automatický software k systematickému proklikávání reklam. Provozovatelé vyhledávačů věnují pozornost tomu, aby bylo zajištěno odhalení a vymýcení tohoto druhu chování.

Účetní požadavky jsou vznášeny v případě služeb, jako jsou prokliky sponzorovaných odkazů, kde existuje smluvní a účetní povinnost uchovávat údaje alespoň do doby uhrazení faktur a do vypršení lhůty právních sporů.

Personalizovaná reklama

Aby provozovatelé vyhledávačů zvýšili své příjmy, usilují o personalizovanou reklamu. Současná praxe zohledňuje historii předchozích dotazů, uživatelskou kategorizaci a zeměpisná kritéria. Tak může být na základě chování uživatele a jeho IP adresy zobrazena personalizovaná reklama.

Statistické údaje shromažďují některé vyhledávače k tomu, aby mohly určit, které kategorie uživatelů přistupují ke kterým informacím on-line a v kterou roční dobu. Tyto údaje mohou být použity ke zlepšení služeb, k zacílení reklamy a také pro komerční účely ke stanovení ceny pro společnost, která chce inzerovat své výrobky.

Prosazování práva

Někteří provozovatelé uvádějí, že protokoly jsou důležitým nástrojem prosazování práva při vyšetřování a stíhání závažných trestných činů, jako je např. vykořisťování dětí.

5.2. Analýza účelů a důvodů provedená pracovní skupinou

Obecně provozovatelé vyhledávačů neposkytují komplexní přehled různých stanovených, výslovně vyjádřených a legitimních účelů, pro které zpracovávají osobní údaje. Zaprvé, některé účely jako „zlepšování služeb“ nebo „nabízení personalizované reklamy“ jsou vymezeny příliš široce a nenabízejí tak vhodný rámec k posouzení oprávněnosti účelu. Zadruhé, jelikož mnoho provozovatelů vyhledávačů uvádí mnoho různých účelů zpracování, není jasné, do jaké míry jsou údaje dále zpracovávány pro účel neslučitelný s účelem, pro který byly původně shromážděny.

Shromažďování a zpracování osobních údajů může být založeno na jednom nebo více legitimních důvodech. Existují tři důvody, na které se mohou provozovatelé vyhledávačů pro různé účely odvolávat.

- *Souhlas – čl. 7 písm. a) směrnice o ochraně údajů*

Většina provozovatelů vyhledávačů nabízí neregistrovaný i registrovaný přístup ke své službě. V tomto druhém případě, pokud například uživatel vytvořil konkrétní uživatelský účet, může být souhlas²⁰ použit jako legitimní důvod pro zpracování určitých jasně stanovených kategorií osobních údajů pro jasně stanovené legitimní účely, včetně uchovávání údajů po omezenou dobu. Souhlas nemůže být vztahován na anonymní uživatele služby a osobní údaje shromažďované od uživatelů, kteří se nerozhodli pro ověření své totožnosti dobrovolně. Tyto údaje smí být zpracovány nebo ukládány pouze

²⁰ Čl. 2 písm. h) směrnice o ochraně údajů stanoví: „souhlasem subjektu údajů se rozumí jakýkoli svobodný, výslovný a vědomý projev vůle, kterým subjekt údajů dává své svolení k tomu, aby osobní údaje, které se jej týkají, byly předmětem zpracování“.

pro účely jednání na základě konkrétního požadavku se seznamem výsledků vyhledávání.

- Nezbytné pro splnění smlouvy – čl. 7 písm. b) směrnice o ochraně údajů

Zpracování může být také nezbytné pro splnění smlouvy, kde je subjekt údajů jednou ze stran, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu. Tohoto právního základu mohou vyhledávače využít ke shromažďování osobních údajů, které uživatel poskytne dobrovolně, přihlašuje-li se k určité službě, např. uživatelskému účtu. Tohoto základu může být také využito, obdobně jako u souhlasu, ke zpracování určitých jasně stanovených kategorií osobních údajů od ověřených uživatelů pro jasně stanovené legitimní účely.

Mnoho internetových společností také argumentuje tím, že používá-li uživatel služby nabízené na jejich internetových stránkách, např. vyhledávací formulář, de facto uzavírá smluvní vztah. Tento obecný předpoklad však nesplňuje přísné omezení nezbytnosti, jak požaduje směrnice²¹.

- Nezbytné pro uskutečnění oprávněných zájmů správce – čl. 7 písm. f) směrnice o ochraně údajů

Podle čl. 7 písm. f) směrnice by zpracování mohlo být nezbytné pro uskutečnění oprávněných zájmů správce nebo třetí osoby či osob, kterým jsou údaje sdělovány, za podmínky, že nepřevyšují zájem nebo základní práva a svobody subjektu údajů, které vyžadují ochranu podle čl. 1 odst. 1.

Zlepšování služeb

Někteří provozovatelé vyhledávačů ukládají obsah uživatelských dotazů do svých serverových protokolů. Tyto informace jsou pro poskytovatele vyhledávacích služeb důležitým nástrojem, který jim umožňuje zlepšovat služby analyzováním druhů dotazů, které lidé zadávají, způsobu, jakým své dotazy upravují, a výsledků vyhledávání, které se rozhodnou zobrazit. Pracovní skupina zřízená podle článku 29 se však domnívá, že vyhledávací dotazy, aby mohly být využívány ke zlepšování vyhledávacích služeb, nemusí být přiřaditelné k identifikovaným jednotlivcům.

Ke korelaci kroků jednotlivého uživatele (a tím např. ke zjištění, zda jsou návrhy vyhledávače užitečné) je nezbytné pouze rozlišit kroky jednoho uživatele během jednoho vyhledávacího dotazu od uživatele jiného; není nezbytné tyto uživatele identifikovat. Například, vyhledávač může chtít vědět, zda uživatel X vyhledával slovo „Woodhouse“ a pak se rozhodl kliknout na výsledky navrhované pravopisné varianty „Wodehouse“, ale nepotřebuje vědět, kdo je uživatel X. Zlepšování služeb tedy nemůže být považováno za legitimní důvod pro ukládání údajů, které nejsou anonymizovány.

²¹ Čl. 7 písm. b) směrnice: „... nezbytné pro splnění smlouvy, kde je subjekt údajů jednou ze stran, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu“

Zabezpečení systému

Vyhledávače mohou považovat potřebu udržovat zabezpečení svého systému za oprávněný zájem a vhodný důvod pro zpracování osobních údajů. Veškeré osobní údaje uchovávané pro potřeby bezpečnosti však musí podléhat přísnému omezení účelu. Proto údaje ukládané pro potřeby bezpečnosti nesmí být používány, například, k optimalizaci služeb. Provozovatelé vyhledávačů argumentují tím, že serverové protokoly musí být uchovávány po přiměřenou dobu (počet měsíců se u jednotlivých vyhledávačů liší) proto, aby mohli určit modely chování uživatelů, a tak identifikovat a předcházet odepření služby (tzv. denial-of-service attack) a obdobným bezpečnostním hrozbám. Všichni tito provozovatelé by měli být schopni komplexně ospravedlnit dobu uchovávání pro tento účel, která bude záviset na potřebě tyto údaje zpracovávat.

Prevence podvodů

Vyhledávače také mohou mít oprávněný zájem odhalovat a předcházet podvodům, např. podvodnému klikání (tzv. click fraud). Stejně jako u bezpečnostních účelů však množství ukládaných a zpracovávaných osobních údajů, jakož i doba, po kterou jsou osobní údaje pro tento účel uchovávány, bude záviset na tom, zda jsou údaje pro odhalování a předcházení podvodům opravdu nezbytné.

Účetnictví

Účetní požadavky nemohou ospravedlňovat systematické protokolování běžných údajů vyhledávačů, pokud uživatel nekliknul na sponzorovaný odkaz. Pracovní skupina – na základě informací získaných od provozovatelů vyhledávačů v odpovědi na dotazník – má také vážné obavy, zda jsou osobní údaje uživatelů vyhledávačů pro účetnictví skutečně nezbytné. Přesvědčivé zhodnocení by vyžadovalo další výzkum. V každém případě pracovní skupina vyzývá provozovatele vyhledávačů, aby vytvořili účetní mechanismy, které budou k soukromí šetrnější, např. používáním anonymizovaných údajů.

Personalizovaná reklama

Provozovatelé vyhledávačů, kteří chtějí ke zvýšení svých příjmů poskytovat personalizovanou reklamu, mohou najít důvod pro legitimní zpracování některých osobních údajů v čl. 7 písm. a) směrnice (souhlas) nebo čl. 7 písm. b) směrnice (splnění smlouvy), ale je obtížné najít oprávněný důvod pro tuto praxi v případě uživatelů, kteří se konkrétně nepřihlásili na základě konkrétních informací o účelu zpracování. Pracovní skupina jednoznačně upřednostňuje anonymizované údaje.

Prosazování práva a zákonné požadavky

Donucovací orgány mohou někdy od vyhledávačů požadovat uživatelské údaje k odhalování nebo předcházení trestné činnosti. Soukromé strany se také mohou pokusit získat soudní příkaz, aby provozovatel vyhledávače předal uživatelské údaje. Jestliže tyto požadavky budou vycházet z platných právních postupů a povedou k vydání platných soudních příkazů, budou je provozovatelé vyhledávačů samozřejmě muset splnit a nezbytné informace poskytnout. Takovéto splnění příkazu by však nemělo být zaměňováno za právní povinnost nebo ospravedlnění pro ukládání těchto údajů pouze pro tyto účely.

Navíc velké množství osobních údajů v rukou provozovatelů vyhledávačů by mohlo podněcovat donucovací orgány a jiné, aby uplatňovali svá práva častěji a intenzivněji, což by následovně mohlo vést ke ztrátě důvěry spotřebitelů.

5.3. Některé otázky, které musí odvětví vyřešit

Doba uchovávání

Podléhá-li zpracování údajů prováděné provozovatelem vyhledávače vnitrostátním právním předpisům, musí provozovatel splňovat normy týkající se soukromí a doby uchovávání stanovené právními předpisy dotčeného členského státu.

Jsou-li osobní údaje ukládány, doba uchovávání by neměla být delší, než je pro dané účely zpracování nezbytné. Po skončení relace vyhledávání by osobní údaje mohly být vymazány, a další uchovávání tedy vyžaduje odpovídající ospravedlnění. Zdá se, že někteří provozovatelé vyhledávačů údaje uchovávají po neurčitou dobu, což je zakázáno. Pro každý účel by měla být stanovena omezená doba uchovávání. Navíc soubor uchovávaných osobních údajů by neměl být danému účelu nepřiměřený.

V praxi velké vyhledávače uchovávají údaje o svých uživateliích v podobě, která umožňuje identifikaci dané osoby, více než rok (přesné lhůty se liší). Pracovní skupina vítá nedávné zkrácení doby uchovávání osobních údajů velkých provozovatelů vyhledávačů. Skutečnost, že vedoucí společnosti v tomto oboru byly schopny zkrátit dobu uchovávání, však nasvědčuje tomu, že předchozí lhůty byly delší, než je nezbytné.

S ohledem na počáteční vysvětlení poskytnuté provozovateli vyhledávačů k možným účelům shromažďování osobních údajů pracovní skupina nevidí důvod pro delší dobu uchovávání, než je 6 měsíců²².

Uchovávání osobních údajů a odpovídající doba uchovávání však musí být vždy ospravedlněny (konkrétními a relevantními argumenty) a omezeny na minimum pro zlepšení průhlednosti, zajištění korektního zpracování a zaručení přiměřenosti vzhledem k účelu, který toto uchovávání ospravedlňuje.

Pracovní skupina proto vyzývá provozovatele vyhledávačů, aby zavedli zásadu „ochrany soukromí coby aspektu návrhu“, která ještě více přispěje k dalšímu snížení doby uchovávání. Navíc pracovní skupina má za to, že zkrácená doba uchovávání zvýší důvěru uživatelů, a bude tak představovat významnou konkurenční výhodu.

V případě, že provozovatelé vyhledávačů uchovávají osobní údaje po dobu delší než 6 měsíců, budou muset prokázat, že je to pro danou službu absolutně nezbytné.

Ve všech případech musí provozovatelé vyhledávačů informovat uživatele o příslušných postupech uchovávání pro všechny druhy uživatelských údajů, které zpracovávají.

Další zpracování pro jiné účely

Do jaké míry a jakým způsobem jsou uživatelské údaje dále analyzovány a zda jsou vytvářeny (detailní) uživatelské profily, závisí na provozovateli vyhledávače. Pracovní skupina si je vědoma možnosti, že tento druh dalšího zpracování uživatelských údajů se dotýká hlavní oblasti inovací technologie vyhledávačů a může mít velký význam pro hospodářskou soutěž. Úplné odhalení informací o dalším využívání a analýze uživatelských údajů by mohlo vést ke zvýšené zranitelnosti vyhledávacích služeb vůči

²² Vnitrostátní právní předpisy mohou vyžadovat dřívější výmaz osobních údajů.

jejich zneužívání. Tyto úvahy však nemohou obstát jako omluva nedodržování příslušných právních předpisů členských států v oblasti ochrany údajů. Navíc provozovatelé vyhledávačů nemohou tvrdit, že účelem jejich shromažďování osobních údajů je vývoj nových služeb, jejichž povaha je zatím neurčena. Korektnost vyžaduje, aby si subjekty údajů byly vědomy míry, do jaké může být jejich soukromý život narušen, jsou-li jejich údaje získány. To ale nebude možné, dokud nebudou přesněji vymezeny účely.

Cookies

Trvalé cookies obsahující jedinečné označení uživatele jsou osobními údaji, a proto podléhají příslušným právním předpisům na ochranu údajů. Odpovědnost za jejich zpracování nemůže být omezena na odpovědnost uživatele za přijetí či nepřijetí opatření v nastavení svého prohlížeče. Provozovatel vyhledávače rozhoduje, zda bude soubor cookie uložen, který soubor cookie bude uložen a pro jaké účely bude používán. Konečně, termíny vypršení cookies stanovené některými provozovateli vyhledávačů se zdají být přehnané. Například, několik společností nastavilo „cookies“ tak, že vyprší až za mnoho let. Je-li používán soubor cookie, je třeba stanovit jeho odpovídající životnost tak, aby bylo umožněno lepší surfování a omezená doba životnosti cookie. Zejména s ohledem na standardní nastavení prohlížečů je velmi důležité, aby uživatelé byli plně informováni o používání a dopadu cookies. Tyto informace by měly být poskytovány transparentněji než jako pouhá součást informací o ochraně soukromí vyhledávače, které nemusí být okamžitě zřejmé.

Anonymizace

Neexistuje-li žádný oprávněný důvod pro zpracování nebo používání nad rámec jasně stanovených legitimních účelů, provozovatelé vyhledávačů musí osobní údaje mazat. Namísto mazání mohou vyhledávače údaje anonymizovat. Tato anonymizace však musí být zcela nevratná, jinak se na ně i nadále vztahuje směrnice o ochraně údajů.

I když jsou IP adresa a cookie nahrazeny jedinečným identifikátorem, korelace uložených vyhledávacích dotazů může umožňovat identifikaci jednotlivců. Z tohoto důvodu, je-li namísto mazání údajů zvolena anonymizace, je třeba pečlivě zvážit a důsledně dodržovat používané metody. To by mohlo zahrnovat odstraňování částí historie vyhledávání tak, aby nemohlo docházet k nepřímé identifikaci uživatele, který tato vyhledávání prováděl.

Anonymizace údajů by měla vyloučit jakoukoli možnost identifikace jednotlivců, i v případě zkombinování anonymizovaných údajů uchovávaných provozovatelem vyhledávače s informacemi uchovávanými jinou zúčastněnou stranou (například, poskytovatelem internetových služeb). V současné době někteří provozovatelé vyhledávačů zkracují IPv4 adresy odstraňováním koncového oktetu, čímž ve skutečnosti uchovávají informace o poskytovateli internetového připojení nebo podsíti uživatele, ale jednotlivce neidentifikují přímo. Činnost by pak mohla vycházet z kterékoli z 254 IP adres. To nemusí být vždy dostatečnou zárukou anonymizace.

Konečně, anonymizace nebo výmaz protokolů musí být prováděny také zpětně a zahrnovat všechny protokoly příslušného vyhledávače po celém světě.

Korelace údajů různých služeb

Mnoho provozovatelů vyhledávačů nabízí uživatelům možnost personalizace jejich využívání služeb prostřednictvím osobního účtu. Kromě vyhledávání nabízejí služby jako e-mail a/nebo jiné komunikační nástroje, např. messenger nebo chat, a nástroje vytváření sociálních sítí jako webové protokoly nebo sociální komunity. Ačkoli se rozsah personalizovaných služeb může lišit, společnou vlastností je základní obchodní model a neustálý vývoj nových personalizovaných služeb.

Korelace chování zákazníků různých personalizovaných služeb provozovatele vyhledávače a někdy odlišných platform²³ je technicky snadná díky používání centrálního osobního účtu, ale lze ji dosáhnout také jinými prostředky založenými na cookies nebo na jiných charakteristických vlastnostech, např. individuálních IP adresách. Například, nabízí-li vyhledávač také službu jako „desktopové vyhledávání“, vyhledávač získává informace o (obsahu) dokumentů, které uživatel vytváří nebo zobrazuje. S pomocí těchto údajů mohou být vyhledávací dotazy uzpůsobeny přesnějšímu výsledku.

Pracovní skupina se domnívá, že korelace osobních údajů různých služeb a platform pro ověřené uživatele může být oprávněně prováděna pouze na základě souhlasu poté, co byli uživatelé odpovídajícím způsobem informováni.

Registrace u provozovatele vyhledávače za účelem využívání personalizovanějších vyhledávacích služeb by měla být dobrovolná. Provozovatelé vyhledávačů nesmí naznačovat, že používání jejich služeb vyžaduje personalizovaný účet automatickým přesměrováním neidentifikovaných uživatelů na přihlašovací formulář pro personalizovaný účet, protože není nezbytné tyto osobní údaje shromažďovat, a proto kromě informovaného souhlasu uživatele neexistuje žádný jiný legitimní důvod pro jejich shromažďování.

Korelace může být prováděna i pro neověřené uživatele na základě IP adresy nebo jedinečného cookie, který mohou rozpoznat všechny jednotlivé služby nabízené provozovatelem vyhledávače. To obvykle probíhá automaticky, aniž by si byl uživatel této korelace vědom. Skryté sledování chování lidí, samozřejmě soukromého chování jako např. návštěv internetových stránek, není v souladu se zásadami korektního a legitimního zpracování údajů podle směrnice o ochraně údajů. Provozovatelé vyhledávačů by měli objasnit míru korelace údajů různých služeb a postupovat pouze na základě souhlasu.

Konečně, někteří provozovatelé vyhledávačů výslovně připouštějí ve svých informacích o ochraně soukromí, že doplňují údaje poskytnuté uživateli o údaje získané od třetích stran, jiných společností, které mohou například připojovat zeměpisné informace do rozsahů IP adres nebo internetových stránek obsahujících reklamu prodávanou provozovatelem vyhledávače²⁴. Tento druh korelace by mohl být nezákonný, pokud

²³ Například v případě společnosti Microsoft od vyhledávače založeného na síti www k hardwaru připojenému k internetu prodávanému pro herní účely (Xbox).

²⁴ Například společnost Microsoft ve svém Shrnutí Prohlášení společnosti Microsoft o zásadách ochrany osobních údajů online uvádí: „Při registraci k některým službám společnosti Microsoft budete požádáni o zadání osobních údajů. Tyto informace můžeme také doplnit informacemi získanými jinými službami společnosti Microsoft či od dalších společností.“ URL: <http://privacy.microsoft.com/>. A o sdílení údajů s reklamními partnery společnosti Microsoft ve svém Prohlášení společnosti Microsoft o zásadách ochrany osobních údajů online uvádí: „Dále nabízíme reklamu a poskytujeme nástroje pro analytiku internetových stránek v rámci serverů a služeb mimo společnost Microsoft a

subjekty údajů nejsou v okamžiku shromažďování jejich osobních údajů informováni a pokud jim není poskytnut snadný přístup k jejich osobním profilům a právo opravit nebo vymazat některé prvky, které jsou nesprávné nebo nadbytečné. Není-li dotčené zpracování nezbytné pro poskytování (vyhledávací) služby, byl by pro zákonné zpracování vyžadován dobrovolně poskytnutý informovaný souhlas uživatele.

6. POVINNOST INFORMOVAT SUBJEKT ÚDAJŮ

Většina uživatelů internetu si není vědoma velkého množství údajů, které jsou o jejich chování při vyhledávání zpracovávány, a účelů, pro které jsou používány. Pokud si nejsou tohoto zpracování vědomi, nemohou v tomto ohledu činit informovaná rozhodnutí.

Povinnost informovat jednotlivce o zpracování jejich údajů je jednou ze základních zásad směrnice o ochraně údajů. Článek 10 upravuje poskytování těchto informací, jsou-li údaje získávány přímo od subjektu údajů. Správci údajů jsou povinni poskytnout subjektu údajů tyto informace:

- totožnost správce a popřípadě jeho zástupce;
- účely zpracování, pro které jsou údaje určeny;
- veškeré doplňující informace jako:
 - příjemci nebo kategorie příjemců údajů,
 - skutečnost, zda jsou odpovědi na otázky povinné nebo dobrovolné a případné důsledky neposkytnutí odpovědi,
 - existence práva na přístup k údajům, které se subjektu údajů týkají, a právo na jejich opravu.

Jako správci uživatelských údajů by měli vyhledávače uživatelům objasnit, jaké informace jsou o nich shromažďovány a k čemu jsou používány. Kdykoli jsou shromažďovány osobní informace, měl by být poskytnut základní popis jejich používání, i když je podrobnější popis poskytnut jinde. Uživatelé by měli být obdobně informováni o softwaru, např. cookies, který může být uložen do jejich počítače v okamžiku, kdy používají internetovou stránku, a jak lze tento software odmítnout nebo vymazat. Pracovní skupina má za to, že tyto informace jsou v případě vyhledávačů nezbytné k zaručení jejich korektního zpracování údajů.

můžeme shromažďovat informace o zobrazení stránek na serverech těchto třetích stran.“ URL: <http://privacy.microsoft.com/en-us/fullnotice.aspx> Google ve svých informacích o ochraně osobních údajů uvádí: „Můžeme kombinovat od Vás shromážděné osobní informace s informacemi z jiných služeb Google nebo od třetích stran, abychom poskytli lepší uživatelské zkušenosti, včetně uzpůsobení obsahu Vaší osobě.“ URL: <http://www.google.com/intl/en/privacy.html> Yahoo! ve svých informacích o ochraně osobních údajů uvádí: „Yahoo! může zkombinovat informace, které máme o Vás, s informacemi, které získáme od obchodních partnerů nebo jiných společností.“ URL: <http://info.yahoo.com/privacy/us/yahoo/details.html>

Informace, které poskytl provozovatelé vyhledávačů v odpovědi na dotazník pracovní skupiny, ukazují, že existují významné rozdíly. Některé vyhledávače splňují požadavky stanovené směrnicí, včetně odkazů na jejich informace o ochraně soukromí jak z domovské stránky, tak ze stránek zobrazovaných během procesu vyhledávání a informací o souborech cookies. U jiných vyhledávačů je velmi obtížné informace o ochraně soukromí najít. Uživatelé musí mít snadný přístup k informacím o ochraně soukromí před zahájením vyhledávání, včetně přístupu z domovské stránky vyhledávače.

Pracovní skupina doporučuje, aby byly informace o ochraně soukromí co nejkompletnější a nejpodrobnější a uváděly základní zásady obsažené v právních předpisech v oblasti ochrany údajů.

Pracovní skupina upozorňuje, že mnohé zásady ochrany soukromí vykazují určité nedostatky, pokud jde o práva subjektů údajů na přístup k údajům nebo na jejich výmaz obsažená v člancích 12, 13 a 14 směrnice o ochraně údajů. Tato práva jsou jedním ze základních prvků ochrany soukromí jednotlivců.

7. PRÁVA SUBJEKTŮ ÚDAJŮ

Vyhledávače by měly dodržovat práva subjektů údajů na přístup a případně opravit nebo vymazat informace o nich uchovávané. Tato práva se vztahují zejména na údaje od ověřených uživatelů ukládaná vyhledávači, včetně osobních profilů. Tato práva se však vztahují také na neregistrované uživatele, kteří by měli mít prostředky k prokázání své identity provozovateli vyhledávače, například, registrací pro přístup k budoucím údajům a/nebo prohlášením jejich poskytovatele přístupu o jejich používání konkrétní IP adresy v minulosti, ke které je požadován přístup. Pokud jde o údaje o obsahu, provozovatelé vyhledávačů obecně nejsou podle evropského práva v oblasti ochrany údajů v prvé řadě odpovědní.

V roce 2000 ve svém pracovním dokumentu „Soukromí na internetu“²⁵ pracovní skupina již vysvětlila: „*Personalizace profilů musí podléhat předchozímu informovanému souhlasu jednotlivců. Musí mít právo svůj souhlas kdykoli a s budoucím účinkem odejmout. Zadruhé, uživatelé musí mít kdykoli zajištěn přístup ke svým profilům ke kontrole. Musí mít také právo uložené údaje opravit nebo vymazat.*”

Uplatněno konkrétně na vyhledávače musí mít uživatelé právo přístupu k veškerým osobním údajům o nich uloženým podle článku 12 směrnice o ochraně údajů (95/46/ES), včetně jejich předchozích dotazů, údajů shromážděných z jiných zdrojů a údajů odhalujících jejich chování nebo původ. Pracovní skupina zřízená podle článku 29 má za to, že je zásadní, aby provozovatelé vyhledávačů poskytovali nezbytné prostředky pro výkon těchto práv, například, prostřednictvím webového nástroje, který umožňuje registrovaným uživatelům přímý přístup on-line k jejich osobním údajům a dává možnost vznést námitku proti určitému zpracování údajů.

Dále pak, právo na opravu nebo výmaz informací se vztahuje také na některé konkrétní údaje ukládané do vyrovnávací paměti uchovávané provozovateli vyhledávačů, jakmile tyto údaje již neodpovídají skutečnému obsahu zveřejněnému na webu správci

²⁵ WP 37, http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2000/wp37en.pdf

internetových stránek zveřejňujících tyto informace²⁶. V takovéto situaci po přijetí žádosti od subjektu údajů musí provozovatelé vyhledávače ihned jednat a neúplné nebo zastaralé informace odstranit nebo opravit. Vyrovnávací paměť může být aktualizována automatickým krátkým navštívením původně zveřejněných informací. Provozovatelé vyhledávačů by měli uživatelům nabídnout možnost požádat o odstranění takového obsahu z jejich vyrovnávací paměti, a to zdarma.

8. ZÁVĚR

Internet byl navržen jako otevřená, celosvětová síť umožňující výměnu informací. Je však nezbytné najít rovnováhu mezi otevřenou povahou internetu a ochranou osobních údajů uživatelů internetu. Této rovnováhy lze dosáhnout rozlišením dvou různých hlavních rolí provozovatelů vyhledávačů. Ve své první roli správců uživatelských údajů (například IP adresy, které shromažďují od uživatelů, a jejich individuální historie vyhledávání), nesou podle směrnice o ochraně údajů plnou odpovědnost. Ve své druhé roli poskytovatelů údajů o obsahu (např. údaje v indexu) obecně podle evropského práva v oblasti ochrany údajů nenesou primární odpovědnost za údaje, které zpracovávají. Výjimkami jsou dostupnost dlouhodobé „vyrovnávací paměti“ a operace s přidanou hodnotou s osobními údaji (např. vyhledávače zaměřené na vytváření profilů fyzických osob). Při poskytování těchto služeb nesou vyhledávače plnou odpovědnost podle směrnice o ochraně údajů a musí splňovat všechna příslušná ustanovení.

Článek 4 směrnice o ochraně údajů stanoví, že její ustanovení se vztahují na správce, který má provozovnu na území alespoň jednoho členského státu zapojeného do zpracování osobních údajů. Ustanovení směrnice se mohou vztahovat také na provozovatele vyhledávačů, kteří nemají provozovnu na území Společenství, používají-li za účelem zpracování osobních údajů prostředků, automatizovaných či nikoli, umístěných na území členského státu.

Na základě výše uvedených úvah a s přihlédnutím k současným pracovním postupům vyhledávačů lze vyvodit tyto závěry:

Použitelnost směrnic ES

1. **Směrnice o ochraně údajů (95/46/ES) se obecně vztahuje na zpracování osobních údajů vyhledávači, i když mají sídlo mimo EHP.**
2. **Provozovatelé vyhledávačů se sídlem mimo EHP by měli informovat své uživatele o podmínkách, za kterých musí splňovat směrnici o ochraně údajů, buď z důvodu provozovny, nebo z důvodu používání prostředků.**
3. **Směrnice o uchovávání údajů (2006/24/ES) se nevztahuje na internetové vyhledávače.**

²⁶ Pracovní skupina navrhuje, aby editoři internetových stránek zavedli opatření, na základě kterých budou vyhledávače automaticky informovány o jakémkoli požadavku na výmaz osobních údajů, který editoři obdrží.

Povinnosti provozovatelů vyhledávačů

4. Vyhledávače mohou zpracovávat osobní údaje pouze pro legitimní účely a množství údajů musí být relevantní a přiměřené s ohledem na různé účely, kterých má být dosaženo.
5. Provozovatelé vyhledávačů musí osobní údaje vymazávat nebo anonymizovat (nevratným a účinným způsobem), jakmile přestanou být nezbytné pro účel, pro který byly shromažďovány. Pracovní skupina vyzývá provozovatele vyhledávačů, aby vyvíjeli vhodné systémy anonymizace.
6. Doba uchovávání by měla být zkrácena na minimum a přiměřená účelu předloženému provozovateli vyhledávačů. S ohledem na počáteční vysvětlení poskytnuté provozovateli vyhledávačů k možných účelům shromažďování osobních údajů pracovní skupina nevidí důvod pro delší dobu uchovávání, než je 6 měsíců. Vnitrostátní právní předpisy však mohou vyžadovat dřívější výmaz osobních údajů. V případě, že provozovatelé vyhledávačů uchovávají osobní údaje po dobu delší než 6 měsíců, musí prokázat, že je to pro danou službu absolutně nezbytné. V každém případě informace o době uchovávání údajů zvolené provozovateli vyhledávače by měly být snadno přístupné z jejich domovské stránky.
7. Zatímco provozovatelé vyhledávačů nevyhnutelně shromažďují některé osobní údaje o uživateli svých služeb, např. jejich IP adresy, vyplývající ze standardního provozu HTTP, není pro poskytování služby výsledků vyhledávání a reklamy nezbytné shromažďovat od jednotlivých uživatelů další osobní údaje.
8. Používají-li provozovatelé vyhledávačů cookies, jejich životnost by neměla být delší, než je prokazatelně nezbytné. Obdobně jako web cookies také flash cookies by měly být instalovány pouze v případě, že jsou poskytnuty transparentní informace o účelu, pro který jsou instalovány, a jak k těmto informacím přistupovat, jak je upravovat a vymazávat.
9. Provozovatelé vyhledávačů musí uživatelům poskytovat jasné a srozumitelné informace o své identitě a umístění a o údajích, které chtějí shromažďovat, ukládat nebo přenášet, jakož i o účelu, pro který jsou informace shromažďovány²⁷.
10. Rozšiřování uživatelských profilů o údaje neposkytnuté samotnými uživateli má být založeno na souhlasu uživatelů.
11. Jestliže provozovatelé vyhledávačů poskytují prostředky k uchovávání historie vyhledávání jednotlivců, měli by se ujistit, že mají souhlas uživatele.

²⁷ Pracovní skupina doporučuje použít pro informace o ochraně soukromí víceúrovňový model popsany ve Stanovisku k harmonizovaným ustanovením pro poskytování informací (WP 100, http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/docs/wpdocs/2004/wp100_en.pdf)

12. Vyhledávače by měly dodržovat výjimky editorů internetových stránek uvádějící, že daná internetová stránka by neměla být prohledávána a indexována nebo zařazována do vyrovnávacích pamětí vyhledávačů.
13. Pokud provozovatelé vyhledávačů poskytují vyrovnávací paměť, ve které jsou osobní údaje k dispozici déle, než po dobu původního zveřejnění, musí dodržovat právo subjektů údajů na výmaz nepřiměřených a nepřesných údajů z jejich vyrovnávací paměti.
14. Provozovatelé vyhledávačů, kteří se specializují na operace s přidanou hodnotou, např. vytváření profilů fyzických osob (tzv. „vyhledávače lidí“) a software pro rozpoznávání obličejů na obrazech, musí mít legitimní důvod pro zpracování, např. souhlas, a musí splňovat všechny ostatní požadavky směrnice o ochraně údajů, např. povinnost zaručit kvalitu údajů a korektnost zpracování.

Práva uživatelů

15. Uživatelé vyhledávacích služeb mají právo na přístup, kontrolu a případnou opravu podle článku 12 směrnice o ochraně údajů (95/46/ES) všech svých osobních údajů, včetně svých profilů a historie vyhledávání.
16. Křížová korelace údajů pocházejících z různých služeb patřících provozovateli vyhledávače může být prováděna pouze se souhlasem uživatele pro dotčenou službu.

V Bruselu dne 4. dubna 2008

*Za pracovní skupinu
předseda
Alex TÜRK*

PŘÍLOHA 1

PŘÍKLAD ÚDAJŮ ZPRACOVÁVANÝCH VYHLEDÁVAČI A TERMINOLOGIE

Dotazovací protokoly	
Vyhledávací dotaz	Vyhledávací dotaz zadaný do vyhledávače obvykle ukládaný do protokolů vyhledávače v podobě URL stránky nabízené jako výsledek dotazu.
IP adresa	Adresa internetového protokolu počítače uživatele pro každý zadaný dotaz.
Datum a čas	Datum a čas, kdy byl konkrétní dotaz učiněn.
Cookie	Cookie(s) (a/nebo obdobný nástroj(e)) uložený (uložené) v počítači uživatele, včetně všech parametrů cookie, např. hodnota a datum vypršení. Na serveru vyhledávače, všechny údaje odkazující na cookie, např. tyto informace: „cookie/nástroj X byl uložen do počítače s IP adresou Y, v den a čas Z”.
Flash cookie	neboli „místní sdílený objekt“ je cookie instalovaný prostřednictvím technologie Flash. V současné době není možné jej jednoduše vymazat prostřednictvím nastavení prohlížeče na rozdíl od tradičních web cookies.
Referující URL	URL internetové stránky, na které byl zadán požadavek na vyhledávání, případně URL třetí strany.
Předvolby	Možné konkrétní uživatelské předvolby v pokročilém nastavení služby.
Prohlížeč	Podrobnosti o prohlížeči, včetně typu a verze.
Operační systém	Podrobnosti o operačním systému.
Jazyk	Jazykové nastavení prohlížeče uživatele, které může být použito k odvození jazykové předvolby uživatele.
Nabízený obsah	
Odkazy	Odkazy, které byly nabídnuty konkrétnímu uživateli jako výsledek dotazu v určitém dni a čase. Výsledky vyhledávání jsou dynamické. K podrobnému zhodnocení výsledků potřebuje provozovatel vyhledávače ukládat údaje o konkrétních odkazech a pořadí, v jakém byly zobrazeny v určitý den a čas v reakci na dotaz konkrétního uživatele.
Reklama	Reklama, která byla zobrazena uživateli jako výsledek dotazu konkrétního uživatele.
Navigace uživatele	Kliknutí uživatele na organické výsledky a reklamu stránky výsledků vyhledávání. To zahrnuje pořadí konkrétních výsledků, které uživatel sledoval (nejdříve byl sledován odkaz č. 1, po kterém se uživatel vrátil a sledoval odkaz č. 8).
Provozní údaje	Z důvodu provozní hodnoty a používání některých údajů popsanych výše, například k odhalování podvodů, zabezpečení/integritě služby a profilování uživatelů, vyhledávače tyto údaje různými způsoby označují příznakem a analyzují. Například, konkrétní IP adresa může být označena příznakem jako pravděpodobný zdroj dotazovacího nebo klikacího spamu, konkrétní kliknutí na reklamu může být označeno příznakem jako falešné, dotaz může být označen příznakem jako dotaz vztahující se k informačním zdrojům o určitém tématu.
Údaje o registrovaných uživateli	Provozovatel vyhledávače může nabízet uživatelům registraci k rozšířeným službám. Provozovatel obvykle zpracovává údaje o uživatelském účtu, např. přihlašovací jméno a heslo uživatele, e-mailovou adresu a jakékoli jiné osobní údaje poskytnuté uživatelem, například zájmy, předvolby, věk a pohlaví.
Údaje z jiných služeb/zdrojů	Většina provozovatelů vyhledávačů nabízí i další služby, např. e-mail, desktopové vyhledávání a reklamu v rámci internetových stránek a služeb třetích stran. Tyto služby vytvářejí uživatelské údaje, které mohou být korelovány a použity k rozšíření stávajících poznatků o uživateli vyhledávače. Uživatelské údaje a možné profily mohou být také rozšířeny o údaje z jiných zdrojů, např. geolokizační údaje IP adres a demografické údaje.

PŘÍLOHA 2**DOTAZNÍK PRO VYHLEDÁVAČE
K ZÁSADÁM OCHRANY SOUKROMÍ**

1. Ukládáte údaje o individuálním využívání Vašich vyhledávacích služeb?
2. Jaký druh informací v souvislosti s Vašimi vyhledávacími službami ukládáte/archivujete? (např. serverové protokoly, klíčová slova, výsledky vyhledávání, IP adresy, cookies, údaje o proklikách, snímky internetových stránek (vyrovnávací paměti) atd.)
3. Žádáte o souhlas uživatele (informovaný souhlas) s ukládáním údajů uvedených ve Vaší odpovědi na otázku 2 a, pokud ano, jak o něj žádáte? Pokud ne, na jakém právním základě ospravedlňujete ukládání těchto údajů?
4. Vytváříte profily chování uživatelů na základě údajů uvedených ve Vaší odpovědi na otázku 2? Pokud ano, pro jaké účely? Jaké údaje zpracováváte? Pod jakým identifikátorem (např. IP adresa, označení uživatele, označení cookie) ukládáte profily? Žádáte o souhlas uživatele?
5. Nabízíte-li kromě vyhledávacích služeb jiné personalizované služby, sdílíte údaje shromážděné z Vašich vyhledávacích služeb s těmito jinými službami a/nebo obráceně? Pokud ano, uveďte prosím jaké údaje.
6. Jak dlouho ukládáte údaje uvedené ve Vaší odpovědi na otázku 2 a pro jaké účely?
7. Jaká kritéria zohledňujete při stanovování doby uložení?
8. Pokud ukládáte údaje po předem stanovenou dobu, co uděláte po vypršení této doby a jaké postupy jsou v tomto ohledu zavedeny?
9. Anonymizujete údaje? Pokud ano, jak je anonymizujete? Je anonymizace nevratná? Jaké informace anonymizované údaje obsahují?
10. Jsou údaje přístupné, například, zaměstnancům, nebo jsou zpracovávány bez lidského zásahu?

11. Předáváte údaje třetím stranám? Do kterých zemí? Specifikujte, prosím, pro následující kategorie, jaký druh údajů můžete sdílet a ve kterých zemích:
- Inzerenti
 - Reklamní partneři
 - Donucovací orgány (dodržování zákonné povinnosti předávat údaje, například, v soudních případech)
 - Jiné, prosím specifikujte
12. Jak informujete uživatele o shromažďování, zpracování a ukládání údajů? Poskytujete uživatelům komplexní informace například o cookies, profilování a jiných nástrojích, které sledují činnosti internetových stránek? Pokud ano, přiložte prosím kopii informačního sdělení, jakož i popis jeho umístění.
13. Poskytujete uživatelům právo přístupu a právo opravit údaje nebo je nechat změnit, vymazat či zablokovat? Je možné se zcela vyhnout shromažďování nebo ukládání údajů tak, aby nebyly shromažďovány žádné individuální údaje a v žádném příslušném systému ukládání údajů nezůstaly žádné stopy individuálního uživatele? Jsou s výkonem těchto práv spojeny nějaké náklady?
14. Uplatňujete bezpečnostní opatření pro ukládání údajů? Jaká?
15. Informovali jste vnitrostátní orgán pro ochranu údajů v EHP? Pokud ano, uveďte který orgán. Pokud ne, uveďte prosím důvody.

Věstník Úřadu pro ochranu osobních údajů

Vydavatel: Úřad pro ochranu osobních údajů

Adresa redakce: Úřad pro ochranu osobních údajů, Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7

Redakce: Miluše Nejedlá, tel.: 234 665 232, fax: 234 665 505

e-mail: posta@uoou.cz

internetová adresa: www.uoou.cz

Administrace: Písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – SEVT, a. s., Pekařova 4, 181 06 Praha 8-Bohnice, telefon: 283 090 352, 283 090 354, fax: 233 553 422, www.sevt.cz, e-mail: sevt@sevt.cz. – **Předpokládané roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Věstníku a pro tento rok činí 450 Kč – Vychází podle potřeby – **Tiskne:** Sprint servis, Lovosická 31, Praha 9.

Distribuce: Předplatné, jednotlivé částky na objednávku i za hotové – SEVT, a. s., Pekařova 4, 181 06 Praha 8-Bohnice, telefon: 283 090 352, 283 090 354, fax: 233 553 422; drobný prodej v prodejnách SEVT, a. s. – Praha 5, Elišky Peškové 14, tel./fax: 257 320 049, – Praha 4, Jihlavská 405, tel.: 261 260 414 – Brno, Česká 14, tel.: 542 213 962 – Ostrava, roh ul. Nádražní a Denisovy, tel.: 596 120 690 – České Budějovice, Česká 3, tel.: 387 319 045 a ve vybraných knihkupectvích. Distribuční podmínky předplatného: Jednotlivé částky jsou expedovány předplatitelům neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného, nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Lhůta pro uplatnění reklamací je stanovena na 15 dnů od data rozeslání, po této lhůtě jsou reklamace vyřizovány jako běžné objednávky za úhradu. V písemném styku vždy uvádějte IČ (právnícká osoba) a kmenové číslo předplatitele. Podávání novinových zásilek povoleno RPP Praha.

